

Judecătorii

¹ Și după moartea lui Iosua s-a întâmplat astfel, copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, spunând: Cine să se urce întâi pentru noi împotriva canaaniților, ca să lupte împotriva lor? ² Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce; iată, am dat țara în mâna lui. ³ Și Iuda i-a spus lui Simeon, fratele său: Urcă-te cu mine în partea care mi-a căzut la sort, ca să luptăm împotriva canaaniților și voi merge și eu cu tine în partea care ți-a căzut la sort. Astfel Simeon a mers cu el. ⁴ Și Iuda s-a urcat, și DOMNUL a dat pe canaaniți și pe periziți în mâna lor; și au ucis dintre ei în Bezec zece mii de oameni. ⁵ Și au găsit pe Adoni-Bezec în Bezec și au luptat împotriva lui și au ucis pe canaaniți și pe periziți. ⁶ Dar Adoni-Bezec a fugit, iar ei l-au urmărit și l-au prins și i-au tăiat degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor. ⁷ Și Adoni-Bezec a spus: Șaptezeci de împărați, cu degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor lor tăiate, adunau de sub masa mea, cum am făcut, astfel mi-a răsplătit Dumnezeu. Și l-au adus la Ierusalim și el a murit acolo. ⁸ Acum, copiii lui Iuda au luptat împotriva Ierusalimului și l-au luat; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc. ⁹ Și după aceea copiii lui Iuda au coborât să lupte împotriva canaaniților, care locuiau la munte și la sud și în vale. ¹⁰ Și Iuda a mers împotriva canaaniților, care locuiau în Hebron, (și numele Hebronului a fost mai înainte Chiriati-Arba) și i-au ucis pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmi. ¹¹ Și

de acolo a mers împotriva locuitorilor Debirului, și numele Debirului a fost mai înainte Chiriati-Sefer; ¹² Și Caleb a spus: Celui care va lovi Chiriati-Seferul și îl va lua, îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea. ¹³ Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai tânăr al lui Caleb, l-a luat; și i-a dat de soție pe Acsa, fiica sa. ¹⁴ Și s-a întâmplat, când ea a venit la el, că l-a mișcat să ceară un câmp de la tatăl ei; și ea s-a dat jos de pe măgar, și Caleb i-a spus: Ce voiești? ¹⁵ Iar ea i-a spus: Dă-mi o binecuvântare, pentru că mi-ai dat un pământ din sud; dă-mi și izvoare de apă. Și Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. ¹⁶ Și copiii chenitului, socrul lui Moise, s-au urcat din cetatea palmierilor cu copiii lui Iuda în pustiul lui Iuda, care se afla la sud de Arad, și au mers și au locuit cu poporul. ¹⁷ Și Iuda a mers cu fratele său, Simeon, și au ucis pe canaanii care locuiau în Țefat și l-au distrus cu desăvârșire. Și cetății i-au pus numele Horma. ¹⁸ De asemenea Iuda a luat Gaza, cu ținutul său, și Ascalonul, cu ținutul său, și Ecronul, cu ținutul său. ¹⁹ Și DOMNUL a fost cu Iuda; și el a alungat pe locuitorii muntelui, dar nu i-a putut alunga pe locuitorii văii, pentru că aveau care de fier. ²⁰ Și Hebronul l-au dat lui Caleb, precum spusese Moise, iar el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac. ²¹ Și copiii lui Beniamin nu i-au alungat pe iebusiții, care locuiau în Ierusalim, ci iebusiții locuiesc cu copiii lui Beniamin în Ierusalim până în ziua aceasta. ²² Și casa lui Iosif, și ei s-au urcat împotriva Betelului, și DOMNUL a fost cu ei. ²³ Și casa lui Iosif a trimis să cerceteze Betelul. (Și numele cetății a

fost mai înainte Luz). ²⁴ Și spionii au văzut un om ieșind din cetate și i-au spus: Arată-ne, te rugăm, intrarea în cetate și îți vom arăta milă. ²⁵ Și după ce le-a arătat intrarea în cetate, au lovit cetatea cu ascuțișul sabiei; dar au lăsat pe omul acela și toată familia lui să plece. ²⁶ Și omul acela a mers în țara hitiților și a zidit o cetate și i-a pus numele Luz, care este numele ei până în ziua aceasta. ²⁷ Nici Manase nu a alungat pe locuitorii din Bet-Șean și orașele ei, nici din Taanac și orașele ei, nici pe locuitorii din Dor și orașele ei, nici pe locuitorii din Ibleam și orașele ei, nici pe locuitorii din Meghid și orașele ei, ci canaaniiți au voit să locuiască în țara aceea. ²⁸ Și s-a întâmplat, când Israel a fost puternic, că i-a supus pe canaaniiți la tribut; și nu i-a alungat cu desăvârșire. ²⁹ Nici Efraim nu i-a alungat pe canaaniiții care locuiau în Ghezer, ci canaaniiții au locuit printre ei în Ghezer. ³⁰ Nici Zabulon nu a alungat pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol, ci canaaniiții au locuit printre ei și au devenit tributari. ³¹ Nici Așer nu a alungat pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici din Ahlab, nici din Aczib, nici din Helba, nici din Afic și nici din Rehob; ³² Iar așeriții au locuit în mijlocul canaaniiților, locuitorii țării, pentru că nu i-au alungat. ³³ Nici Neftali nu a alungat pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci a locuit în mijlocul canaaniiților, locuitorii țării; totuși locuitorii Bet-Șemeșului și ai Bet-Anatului le-au devenit tributari. ³⁴ Și amoriții au împins pe copiii lui Dan la munte, pentru că nu le-au permis să coboare în vale; ³⁵ Dar amoriții au voit să locuiască pe muntele Heres în Aialon și în Șaalbim, totuși

mâna casei lui Iosif a învins, astfel ei au devenit tributari. ³⁶ Și ținutul amoriților a fost de la urcușul Acrabim, de la stâncă și în sus.

2

¹ Și un înger al DOMNULUI s-a urcat de la Ghilgal la Bochim și a spus: Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat-o părinților voștri; și am spus: Niciodată nu voi rupe legământul meu cu voi. ² Și voi să nu faceți alianță cu locuitorii țării acesteia, ci să le dărâmați altarele; dar nu ați ascultat de vocea mea. Pentru ce ați făcut aceasta? ³ De aceea am și spus: Nu îmi voi alunga dinaintea voastră, ci vă vor fi ca spini în coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă. ⁴ Și s-a întâmplat, când a vorbit îngerul DOMNULUI aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel, că poporul și-a ridicat vocea și a plâns. ⁵ Și au numit locul acela Bochim; și au sacrificat acolo DOMNULUI. ⁶ Și după ce Iosua a dat drumul poporului, copiii lui Israel au mers, fiecare la moștenirea sa, ca să stăpânească țara. ⁷ Și poporul a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor care au trăit mai mult decât Iosua, care văzuseră toate lucrările mari, pe care le făcuse DOMNUL pentru Israel. ⁸ Și Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit fiind în vârstă de o sută zece ani. ⁹ Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, în partea de nord a dealului Gaaș. ¹⁰ Și toată generația aceea de asemenea a fost adăugată la părinții săi; și s-a ridicat după ei o altă generație care nu cunoștea pe DOMNUL, nici lucrările pe care le făcuse el

pentru Israel. ¹¹ Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au servit Baalilor; ¹² Și au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și au urmat alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care erau împrejurul lor și s-au plecat înaintea lor și au provocat pe DOMNUL la mânie. ¹³ Și au părăsit pe DOMNUL și au servit lui Baal și Astarteei. ¹⁴ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile prădătorilor, care i-au prădat; și i-a vândut în mâinile dușmanilor lor de jur împrejur, încât nu au mai putut sta înaintea dușmanilor lor. ¹⁵ Oriunde au ieșit, mâna DOMNULUI era împotriva lor, spre rău, precum spusese DOMNUL și precum le jurase DOMNUL; și erau foarte strămtorați. ¹⁶ Totuși DOMNUL a ridicat judecători, care i-au scăpat din mâna prădătorilor lor. ¹⁷ Și totuși au refuzat să dea ascultare judecătorilor lor, ci au curvit după alți dumnezei și s-au plecat înaintea lor; s-au abătut repede de la calea pe care umblaseră părinții lor, care au ascultat de poruncile DOMNULUI, dar ei nu au făcut astfel. ¹⁸ Și când le-a ridicat DOMNUL judecători, atunci DOMNUL a fost cu judecătorul și îi elibera din mâna dușmanilor lor în toate zilele judecătorului, pentru că DOMNUL se pocăia la suspinele lor, din cauza celor care îi oprimbau și îi chinuiau. ¹⁹ Și s-a întâmplat, când murea judecătorul, că ei se întorceau și se stricau mai mult decât părinții lor, urmând alți dumnezei pentru a-i servi și pentru a se prosterna înaintea lor; nu încetau de la faptele lor, nici de la calea lor cea încăpățanată. ²⁰ Și mânia DOMNULUI s-a

aprints împotriva lui Israel și el a spus: Pentru că acest popor a încălcat legământul meu, pe care l-am poruncit părinților lor, și nu a dat ascultare vocii mele; ²¹ De asemenea nici eu nu voi mai alunga dinaintea lor pe niciuna dintre națiunile, pe care le-a lăsat Iosua când a murit, ²² Ca prin ele să încerc pe Israel, dacă vor ține sau nu calea DOMNULUI, ca să umble pe ea, cum au ținut-o părinții lor. ²³ De aceea DOMNUL a lăsat națiunile acelea, fără să le alunge în grabă, nici nu le-a dat în mâna lui Iosua.

3

¹ Și acestea sunt națiunile pe care le-a lăsat DOMNUL, ca prin ele să încerce pe Israel, pe toți cei care nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului; ² Numai pentru ca generațiile copiilor lui Israel să cunoască, pentru a-i învăța războiul, cel puțin cei care nu știuseră nimic de el, ³ Adică, cei cinci domni ai filistenilor și toți canaanii și sidonienii și hiviții care au locuit pe muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea în Hamat. ⁴ Și ele erau pentru a încerca pe Israel prin ele, ca să cunoască dacă vor da ascultare poruncilor DOMNULUI, pe care el le-a poruncit părinților lor prin mâna lui Moise. ⁵ Și copiii lui Israel au locuit printre canaanii, hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți: ⁶ Și au luat pe fiicele lor de soții și au dat pe fiicele lor fiilor lor și au servit dumnezeilor lor. ⁷ Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor și au servit Baalilor și dumbrăvilor. ⁸ De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a vândut în mâna lui

Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și copiii lui Israel au servit lui Cușan-Rișeataim opt ani. ⁹ Și când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL a ridicat copiilor lui Israel un eliberator, care i-a eliberat, pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb. ¹⁰ Și Duhul DOMNULUI a fost peste el și el a judecat pe Israel și a ieșit la război; și DOMNUL a dat în mâna lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și mâna lui a învins împotriva lui Cușan-Rișeataim. ¹¹ Și țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit. ¹² Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că ei făcuseră ce este rău în ochii DOMNULUI. ¹³ Și el a adunat la sine pe copiii lui Amon și ai lui Amalec și a mers și a lovit pe Israel și au stăpânit cetatea palmierilor. ¹⁴ Astfel copiii lui Israel au servit lui Eglon, împăratul Moabului, optsprezece ani. ¹⁵ Dar când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL le-a ridicat un eliberator, pe Ehud, fiul lui Ghera, un beniamit, un bărbat stângaci; și prin el, copiii lui Israel au trimis un dar lui Eglon, împăratul Moabului. ¹⁶ Dar Ehud și-a făcut un pumnal cu două tășuri, lung de un cot; și l-a încins sub haina sa la coapsa lui dreaptă. ¹⁷ Și el a adus darul la Eglon, împăratul Moabului; și Eglon era un om foarte gras. ¹⁸ Și când a terminat de oferit darul, el a dat drumul oamenilor care purtaseră darul. ¹⁹ Dar el singur s-a întors de la carierele care erau lângă Ghilgal și a spus: Am o vorbă tainică pentru tine, împărate,

care a spus: Tăcere. Și toți care stăteau în picioare lângă el au ieșit de la el. ²⁰ Și Ehud a venit la el și el ședea într-un salon de vară, pe care îl avea numai pentru el. Și Ehud a spus: Am un mesaj de la Dumnezeu pentru tine. Și el s-a ridicat de pe scaun. ²¹ Și Ehud și-a întins mâna stângă și a luat pumnalul de la coapsa dreaptă și l-a înfipt în pânțele lui; ²² Și mânerul de asemenea a intrat după lamă; și grăsimea s-a închis peste lamă, astfel încât nu a putut trage pumnalul din pânțele lui, și mizeria a ieșit din el. ²³ Atunci Ehud a ieșit prin portic și a închis după el ușile salonului de vară și le-a încuiat. ²⁴ După ce a ieșit, au venit servitorii lui; și când au văzut că, iată, ușile salonului de vară erau încuiate, au spus: Cu siguranță își acoperă picioarele în salonul său de vară. ²⁵ Și au așteptat până când s-au rușinat; și, iată, el nu deschidea ușile salonului; de aceea au luat o cheie și le-au deschis; și, iată, domnul lor era căzut jos mort pe pământ. ²⁶ Și Ehud a scăpat pe când întârziiau ei și a trecut de cariere și a scăpat la Seira. ²⁷ Și s-a întâmplat, când a venit, că a sunat din trâmbiță în muntele lui Efraim și copiii lui Israel au coborât cu el din munte, și el a coborât înaintea lor. ²⁸ Și le-a spus: Urmați-mă, pentru că DOMNUL a dat în mâna voastră pe dușmanii voștri, pe moabiți. Și au coborât după el și au luat vadurile Iordanului, spre Moab, și nu au permis nimănui să treacă. ²⁹ Și în timpul acela au ucis din Moab cam zece mii de oameni, toți voinici și toți bărbați de valoare, și nu a scăpat niciunul. ³⁰ Astfel, în ziua aceea, Moab a fost înfrânt sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de

ani. ³¹ Și după el a fost Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis, dintre filistenii, șase sute de oameni cu o țepușă pentru boi, și el de asemenea a eliberat pe Israel.

4

¹ Și copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI, după ce a murit Ehud. ² Și DOMNUL i-a vândut în mâna lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea în Hațor; căpetenia oștirii sale era Sisera, care locuia în Haroșetul neamurilor. ³ Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, pentru că el avea nouă sute de care de fier și a oprimat tare pe copiii lui Israel douăzeci de ani. ⁴ Și Debora, o profetesă, soția lui Lapidot, judeca pe Israel în acel timp. ⁵ Și ea locuia sub palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se urcau la ea pentru judecată. ⁶ Și ea a trimis și a chemat pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: Nu a poruncit DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați dintre copiii lui Neftali și dintre copiii lui Zabulon? ⁷ Și voi atrage la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia armatei lui Iabin, cu carele lui și mulțimea lui; și îl voi da în mâna ta. ⁸ Și Barac i-a spus: Dacă vei merge cu mine, voi merge, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi merge. ⁹ Iar ea a spus: Da, voi merge cu tine, totuși călătoria pe care o faci nu va fi spre onoarea ta, pentru că DOMNUL va vinde pe Sisera în mâna unei femei. Și Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Chedeș. ¹⁰ Și Barac a chemat pe Zabulon și pe Neftali la Chedeș; și s-a urcat cu zece mii de bărbați la picioarele lui; și

Debora s-a urcat cu el. ¹¹ Și Heber chenitul, care era dintre copiii lui Hobab, socrul lui Moise, se despărțise de cheniți și își înălțase cortul în câmpia Țaanaim, care este lângă Chedeș. ¹² Și ei i-au arătat lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a urcat la muntele Tabor. ¹³ Și Sisera și-a adunat toate carele lui, nouă sute de care de fier și pe tot poporul care era cu el, de la Haroșetul neamurilor până la râul Chișon. ¹⁴ Și Debora i-a spus lui Barac: Ridică-te, pentru că aceasta este ziua în care DOMNUL a dat pe Sisera în mâna ta; nu a ieșit DOMNUL înaintea ta? Și Barac a coborât de pe muntele Tabor cu zece mii de oameni după el. ¹⁵ Și DOMNUL l-a învins pe Sisera și toate carele lui și toată oștirea lui cu ascuțișul sabiei, dinaintea lui Barac; astfel încât Sisera s-a dat jos din car și a fugit pe jos. ¹⁶ Dar Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșetul neamurilor; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei; și nu a rămas niciunul. ¹⁷ Totuși Sisera a fugit pe jos la cortul lui Iael, soția lui Heber chenitul, pentru că între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber chenitul, era pace. ¹⁸ Și Iael a ieșit să îl întâmpine pe Sisera și i-a spus: Intră, domnul meu, intră la mine; nu te teme. Și după ce el a intrat la ea în cort, ea l-a acoperit cu o mantie. ¹⁹ Și el i-a spus: Dă-mi, te rog, să beau puțină apă căci sunt însetat. Și ea a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea și l-a acoperit. ²⁰ Din nou el i-a spus: Stai în picioare la ușa cortului și va fi astfel: când cineva vine și te va întreba și va spune: Este vreun bărbat aici? Tu să spui: Nu. ²¹ Atunci Iael, soția lui Heber, a luat un țaruș al cortului și a luat un ciocan în mână și a venit încet la el și i-a

bătuț țarușul în tâmple și l-a înțepenit în pământ, căci dormea adânc și era obosit. Astfel a murit. ²² Și, iată, pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să îl întâmpine și i-a spus: Vîno și îți voi arăta pe bărbatul pe care îl cauți. Și când a intrat în cortul ei, iată, Sisera zăcea mort și țarușul era în tâmplele lui. ²³ Astfel Dumnezeu a supus în ziua aceea pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. ²⁴ Și mâna copiilor lui Israel a prosperat și a învins pe Iabin, împăratul Canaanului, până când au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5

¹ Și Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat în ziua aceea, spunând: ² Lăudați pe DOMNUL pentru răzbunarea lui Israel, când poporul s-a oferit de bunăvoie. ³ Ascultați, împăraților! Deschideți urechea, prinților! Eu, chiar eu, voi cânta DOMNULUI; voi cânta DOMNULUI Dumnezeu lui Israel. ⁴ DOAMNE, când ai ieșit tu din Seir, când ai mărșăluit din câmpia Edomului, pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii de asemenea au picurat apă. ⁵ Munții s-au topit dinaintea DOMNULUI, și Sinaiul, dinaintea DOMNULUI Dumnezeu lui Israel. ⁶ În zilele lui Șamgar, fiul lui Anat, în zilele lui Iael, drumurile mari erau neumblate și călătorii umblau pe căi ocolitoare. ⁷ Locuitorii satelor au încetat, au încetat în Israel, până m-am ridicat eu, Debora, până m-am ridicat eu, o mamă în Israel. ⁸ Ei și-au ales dumnezei noi; atunci războiul era la porți. Era văzut vreun scut sau vreo sulită printre patruzeci de mii în Israel? ⁹ Inima mea este spre guvernatorii lui Israel, care

s-au oferit de bunăvoie din popor. Binecuvântați pe DOMNUL. ¹⁰ Vorbiți, voi, care călăriți pe măgari albi, care ședeți în judecată și umblați pe cale. ¹¹ Cei eliberați de zgomotul arcașilor în mijlocul adăpătoarelor, acolo vor repeta ei faptele drepte ale DOMNULUI, faptele drepte către locuitorii satelor sale în Israel, atunci poporul DOMNULUI va coborî la porți. ¹² Trezește-te, trezește-te, Debora, trezește-te, rostește o cântare; ridică-te, Barac, și du pe captivii tăi în captivitate, tu, fiu al lui Abinoam. ¹³ Atunci el l-a făcut pe cel ce a rămas să domnească peste nobilii din popor; DOMNUL m-a făcut să domnesc peste cei puternici. ¹⁴ Din Efraim sunt cei a căror rădăcină este împotriva lui Amalec; după tine, Beniamin, între popoarele tale; din Machir au coborât guvernatori și din Zabulon cei care mânuiesc pana scriitorului. ¹⁵ Și prinții lui Isahar erau cu Debora; da, Isahar și de asemenea Barac, el a fost trimis pe jos în vale. Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut multe gânduri ale inimii. ¹⁶ De ce ai rămas între staulele de oi, ca să auzi behăitele turmelor? Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut multe cercetări ale inimii. ¹⁷ Galaadul a rămas dincolo de Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așer a stat pe țărmul mării și a rămas în spărturile sale. ¹⁸ Zabulon și Neftali au fost un popor care și-a primejduit viața până la moarte pe înălțimile câmpului. ¹⁹ Împărații au venit și au luptat, atunci împărații Canaanului au luptat în Taanac lângă apele din Meghido; ei nu au luat pradă de bani. ²⁰ Ei s-au luptat din ceruri, stelele în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera. ²¹ Râul Chișon i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai

călcăt puterea în picioare, suflète al meu. ²² Atunci au fost copitele cailor frânte de galopul, de galopul puternicilor lor. ²³ Blestemați Merozul, spune îngerul DOMNULUI, blestemați amar pe locuitorii lui, pentru că ei nu au venit în ajutorul DOMNULUI, în ajutorul DOMNULUI împotriva celor puternici. ²⁴ Binecuvântată să fie mai presus de femei Iael, soția lui Heber chenitul, binecuvântată mai presus de femeile din cort. ²⁵ El a cerut apă și ea i-a dat lapte; i-a adus unt în vas domnesc. ²⁶ Ea și-a pus mâna pe țaruș și mâna ei dreaptă pe ciocanul lucrătorilor; și a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a tăiat capul când a împuns și i-a străpuns tâmplele. ²⁷ El s-a plecat la picioarele ei, a căzut, s-a întins jos, s-a plecat la picioarele ei, a căzut, unde s-a plecat, acolo a căzut mort. ²⁸ Mama lui Sisera a privit pe fereastră și a strigat printre zăbrele: De ce i-a atâta timp carului său să vină? De ce întârzie roțile carelor sale? ²⁹ Doamnele ei înțelepte i-au răspuns, da, și ea își răspunde singură: ³⁰ Nu se grăbesc ei? Nu au împărțit prada, fiecărui bărbat o fată sau două fete; lui Sisera o pradă de culori diferite, o pradă de broderii de multe culori, broderii de multe culori pe ambele părți, potrivite pentru gâtul celor ce iau pradă? ³¹ Astfel să piară toți dușmanii tăi, DOAMNE, dar cei care îl iubesc să fie ca soarele când răsare în puterea sa. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani.

6

¹ Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI, și DOMNUL i-a dat în mâna lui Madian, șapte ani. ² Și mâna lui Madian a învins pe

Israel; și din cauza madianiților copiii lui Israel și-au făcut vizuinile care sunt în munți și peșteri și întărituri. ³ Și era astfel, când semăna Israel, madianiții și amaleciții și copiii estului se urcau; da, ei se urcau împotriva lor; ⁴ Și își așezau tabăra împotriva lor și distrugeau venitul pământului cum vii la Gaza și nu lăsau merinde pentru Israel, nici oaie, nici bou, nici măgar. ⁵ Pentru că se urcau cu vitele lor și corturile lor și veneau o mulțime ca și cosașele; căci deopotrivă ei și cămilele lor erau fără număr și intrau în țară să o distrugă. ⁶ Și Israel era foarte sărăcit din cauza madianiților; și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL. ⁷ Și s-a întâmplat, când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL din cauza madianiților, ⁸ Că DOMNUL a trimis un profet la copiii lui Israel, care le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Eu v-am adus din Egipt și v-am scos din casa robiei; ⁹ Și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă oprimeau și i-am alungat dinaintea voastră și v-am dat țara lor; ¹⁰ Și v-am spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru; nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți; dar nu ați ascultat de vocea mea. ¹¹ Și a venit un înger al DOMNULUI și a șezut sub un stejar care era în Ofra, care era al lui Ioas abiezeritul. Și fiul său Ghedeon bătea grâu în teasc, ca să îl ascundă de madianiți. ¹² Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat și i-a spus: DOMNUL este cu tine, războinic viteaz! ¹³ Și Ghedeon i-a spus: O, Domnul meu, dacă este DOMNUL cu noi, de ce au venit toate acestea asupra noastră? Și unde sunt toate miracolele sale pe care ni le-au povestit părinții noștri, spunând: Nu ne-a scos DOMNUL din

Egipt? Dar acum DOMNUL ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților. ¹⁴ Și DOMNUL a privit spre el și a spus: Du-te cu această putere a ta și vei salva pe Israel din mâna madianiților; nu te-am trimis eu? ¹⁵ Iar el i-a spus: O, Domnul meu, prin ce voi salva eu pe Israel? Iată, familia mea este săracă în Manase și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu. ¹⁶ Și DOMNUL i-a spus: Negreșit eu voi fi cu tine și tu vei lovi pe madianiți ca pe un singur om. ¹⁷ Iar el i-a spus: Acum, dacă am găsit har în ochii tăi, atunci arată-mi un semn că tu vorbești cu mine. ¹⁸ Te rog, nu te depărta de aici, până voi veni la tine și îmi voi aduce darul și îl voi pune înaintea ta. Iar el a spus: Voi rămâne până te vei întoarce. ¹⁹ Și Ghedeon a intrat și a pregătit un ied și azime, dintr-o efă de făină, carnea a pus-o într-un coș și zeama a pus-o într-o oală și i le-a adus afară sub stejar și i le-a prezentat. ²⁰ Și îngerul lui Dumnezeu i-a spus: Ia carnea și azimele și punele pe această stâncă și varsă zeama. Și el a făcut astfel. ²¹ Atunci îngerul DOMNULUI a întins vârful toiagului care era în mâna lui și a atins carnea și azimele; și s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea și azimele. Atunci îngerul DOMNULUI s-a depărtat dinaintea ochilor lui. ²² Și după ce Ghedeon a văzut că a fost un înger al DOMNULUI, Ghedeon a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE! Pentru că am văzut un înger al DOMNULUI față în față. ²³ Și DOMNUL i-a spus: Pace ție, nu te teme, nu vei muri. ²⁴ Atunci Ghedeon a zidit acolo un altar DOMNULUI și l-a numit Iehova-Șalom; până în ziua aceasta el este încă în Ofra abiezriților. ²⁵ Și s-a întâmplat, în aceeași noapte, că DOMNUL i-a

spus: Ia taurul tânăr al tatălui tău, al doilea taur de șapte ani și dă-râmă altarul lui Baal, pe care îl are tatăl tău, și retează dumbrava care este lângă el; ²⁶ Și zidește un altar DOMNULUI Dumnezeuul tău pe vârful acestei stânci, în felul rânduit și ia al doilea taur și oferă un sacrificiu ars cu lemnele dumbrăvii, pe care o vei reteza. ²⁷ Atunci Ghedeon a luat zece bărbați dintre servitorii săi și a făcut precum îi spusese DOMNUL; și așa a fost, fiindcă s-a temut de casa tatălui său și de bărbații cetății, că a făcut acest lucru noaptea, nu ziua. ²⁸ Și când s-au trezit bărbații cetății dis-de-dimineată, iată, altarul lui Baal era dărâmat și dumbrava, care era lângă el, era retezată, și taurul al doilea era oferit pe altarul care era zidit. ²⁹ Și ei au spus unul către altul: Cine a făcut acest lucru? Și după ce au cercetat și au întrebat, au spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut acest lucru. ³⁰ Atunci bărbații cetății i-au spus lui Ioas: Scoate afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat altarul lui Baal și pentru că a retezat dumbrava care era lângă el. ³¹ Și Ioas a spus tuturor celor care stăteau împotriva lui: Veți pleda pentru Baal? Voiți să îl salvați? Cel care va pleda pentru el să fie dat la moarte cât timp este încă dimineată, dacă este Dumnezeu, să pledeze pentru el însuși, pentru că i-a dărâmat altarul. ³² De aceea l-au numit în ziua aceea Ierub-Baal, spunând: Să pledeze Baal împotriva lui, pentru că i-a dărâmat altarul. ³³ Atunci toți madianiții și amaleciții și copiii estului s-au adunat și au trecut și și-au ridicat corturile în valea lui Izreel. ³⁴ Dar Duhul DOMNULUI a venit peste Ghedeon și el a sunat din trâmbiță; și Abiezer s-a adunat după

el. ³⁵ Și a trimis mesageri prin tot Manase, care de asemenea au fost chemați după el, și a trimis mesageri la Așer și la Zabulon și la Neftali, și ei s-au urcat să îi întâlnească. ³⁶ Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Dacă voiești să salvezi pe Israel prin mâna mea, precum ai spus, ³⁷ Iată, voi pune un val de lână în arie și dacă va fi rouă numai pe val și tot pământul de lângă va fi uscat, atunci voi cunoaște că vei salva pe Israel prin mâna mea, precum ai spus. ³⁸ Și a fost astfel, că s-a sculat a doua zi dimineată și a strâns valul și a stors roua din val, un vas plin cu apă. ³⁹ Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Să nu se aprindă mânia ta împotriva mea și voi vorbi numai de data aceasta, te rog, să mai încerc numai de data aceasta cu valul; să fie uscat peste val și peste tot pământul să fie rouă. ⁴⁰ Și Dumnezeu a făcut astfel în noaptea aceea, că a fost uscat numai valul și pe tot pământul a fost rouă.

7

¹ Atunci Ierub-Baal, adică Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s-au sculat de dimineată și și-au ridicat corturile lângă izvorul Harod, astfel încât oștirea madianiților era pe partea de nord a lor, lângă dealul More, în vale. ² Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul care este cu tine este prea mult ca să dau pe madianiți în mâna lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva mea, spunând: Mâna mea m-a salvat. ³ Acum de aceea du-te, vestește în urechile poporului, spunând: Oricine este fricos și înspăimântat, să se întoarcă și să plece de la muntele Galaad. Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas zece mii.

⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul este încă prea mult, coboară-i la apă și ți-i voi încerca acolo; și va fi astfel: acela despre care îți voi spune: Acesta să meargă cu tine, acela va merge cu tine; și despre oricine îți voi spune: Acesta să nu meargă cu tine, acela nu va merge. ⁵ Astfel el a coborât poporul la apă și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Pe oricine va lipăi cu limba sa din apă, cum lipăie un câine, pe acela pune-l deoparte; tot astfel pe oricine se va pleca pe genunchi ca să bea. ⁶ Și numărul celor care au lipăit, punând mâna la gura lor, a fost trei sute de bărbați, dar tot restul poporului s-a plecat pe genunchi ca să bea apă. ⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Prin cei trei sute de oameni care au lipăit vă voi salva și voi da pe madianiți în mâna ta, iar tot poporul să meargă fiecare la locul său. ⁸ Astfel poporul a luat merinde în mâna lor și trâmbițele lor; și a trimis restul Israelului, pe fiecare bărbat la cortul său, și a păstrat pe cei trei sute de bărbați; și oștirea lui Madian era mai jos de el, în vale. ⁹ Și s-a întâmplat, în noaptea aceea, că DOMNUL i-a spus: Ridică-te, coboară la oștire, pentru că am dat-o în mâna ta. ¹⁰ Dar dacă te temi să cobori, coboară cu Pura, servitorul tău, la oștire; ¹¹ Și vei auzi ce spun ei; și după aceea ți se vor întări mâinile să cobori la oștire. Atunci el a coborât cu Pura, servitorul său, la partea de afară a oamenilor înarmați, care erau în oștire. ¹² Și madianiții și amaleciții și toți copiii estului se întindeau în vale, ca și cosașele de mulți; și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe țărmul mării de multe. ¹³ Și când Ghedeon a venit, iată, era acolo un bărbat care povestea un vis

aproapelui său și spunea: Iată, am visat un vis; și, iată, o turtă de pâine de orz se rostogolea în oștirea lui Madian și a venit până la un cort și l-a lovit încât a căzut și l-a răsturnat, încât cortul zăcea întins. ¹⁴ Și aproapele său a răspuns și a zis: Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, un bărbat din Israel: Dumnezeu a dat în mâna lui pe madianiți și toată oștirea. ¹⁵ Și s-a întâmplat, când a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, că s-a închinat și s-a întors la oștirea lui Israel și a spus: Ridicați-vă, pentru că DOMNUL a dat oștirea lui Madian în mâna voastră. ¹⁶ Și a împărțit pe cei trei sute de bărbați în trei cete și a pus o trâmbiță în mâna fiecăruia și ulcioare goale și lămpi înăuntrul ulcioarelor. ¹⁷ Și le-a spus: Uitați-vă la mine și faceți la fel; și, iată, când voi ieși în afara taberei, va fi astfel: precum voi face eu, astfel să faceți și voi. ¹⁸ Când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei care sunt cu mine, atunci să sunați și voi din trâmbițe de fiecare parte a întregii tabere și să spuneți: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon. ¹⁹ Astfel Ghedeon și suta de bărbați care erau cu el au ieșit în afara taberei la începutul gărzii de la mijloc; și de-abia puseseră garda; și ei au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele care erau în mâinile lor. ²⁰ Și cele trei cete au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele și au ținut lămpile în mâinile lor stângi și trâmbițele în mâinile lor drepte ca să sune și au strigat: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon. ²¹ Și au stat fiecare bărbat la locul său de jur împrejurul taberei, și toată oștirea a alergat și a strigat și a fugit. ²² Și cei trei sute au sunat din trâmbițe; și DOMNUL a ridicat sabia fiecărui bărbat împotriva

aproapelui său în toată oștirea; și oștirea a fugit la Bet-Șita, în Terera și la hotarul lui Abel-Mehola, la Tabat. ²³ Și bărbații lui Israel s-au adunat din Neftali și din Așer și din tot Manase și au urmărit pe madianiți. ²⁴ Și Ghedeon a trimis mesageri în tot muntele lui Efraim, spunând: Coborâți împotriva madianiților și luați apele înaintea lor până la Bet-Bara și Iordan. Atunci toți bărbații lui Efraim s-au adunat și au luat apele până la Bet-Bara și Iordan. ²⁵ Și au prins doi prinți ai madianiților, pe Oreb și pe Zeeb; și au ucis pe Oreb pe stânca lui Oreb, și pe Zeeb l-au ucis la teascul lui Zeeb; și au urmărit pe Madian și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, dincolo de Iordan.

8

¹ Și bărbații lui Efraim i-au spus: De ce ne-ai servit astfel, încât nu ne-ai chemat, când ai mers să te lupți cu madianiții? Și s-au certat foarte tare cu el. ² Și el le-a spus: Ce am făcut eu acum pe lângă voi? Nu este mai bună strângerea strugurilor rămași din Efraim decât culesul viei din Abiezer? ³ Dumnezeu a dat în mâinile voastre pe prinții lui Madian, Oreb și Zeeb; și ce am fost eu în stare să fac pe lângă voi? Atunci mânia lor s-a potolit față de el, după ce a spus aceasta. ⁴ Și Ghedeon a venit la Iordan și a trecut, el și cei trei sute de bărbați care erau cu el, obosiți, totuși urmărindu-i. ⁵ Și a spus bărbaților din Sucot: Dați, vă rog, pâini poporului care mă urmează, pentru că sunt obosiți și eu urmăresc pe Zebah și pe Talmuna, împărații lui Madian. ⁶ Și prinții din Sucot au spus: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui Talmuna în

mâna ta, încât să dăm pâine armatei tale? ⁷ Și Ghedeon a spus: De aceea, când DOMNUL va fi dat pe Zebah și pe Țalmuna în mâna mea, atunci vă voi smulge carnea cu spinii pustiului și cu măcăcini. ⁸ Și de acolo s-a urcat la Penuel și le-a vorbit la fel, iar bărbații din Penuel i-au răspuns cum au răspuns bărbații din Sucot. ⁹ Și a vorbit și bărbaților din Penuel, spunând: Când voi veni din nou în pace, voi dărâma acest turn. ¹⁰ Acum, Zebah și Țalmuna erau în Carcor și oștirile lor erau cu ei, cam cincisprezece mii, toți câți au rămas din toate oștirile copiilor estului, căci căzuseră o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia. ¹¹ Și Ghedeon s-a urcat pe calea celor care locuiau în corturi, la est de Nobah și Iogbeha, și a lovit oștirea, pentru că oștirea era în siguranță. ¹² Și după ce Zebah și Țalmuna au fugit, el i-a urmărit și a prins pe cei doi împărați ai lui Madian, pe Zebah și pe Țalmuna; și a învins toată oștirea. ¹³ Și Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la bătălie înainte ca soarele să răsară. ¹⁴ Și a prins pe un tânăr al bărbaților din Sucot și l-a întrebat; și el i-a descris pe prinții din Sucot și pe bătrânii săi, șaptezeci și șapte de bărbați. ¹⁵ Iar el a venit la bărbații din Sucot și a spus: Iată, pe Zebah și pe Țalmuna, cu care m-ați ocărât, zicând: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna ta, ca să dăm pâine bărbaților tăi oboșiți? ¹⁶ Și a luat pe bătrânii cetății și spinii din pustie și măcăcini și cu ei i-a învățat pe oamenii din Sucot. ¹⁷ Și a dărâmat turnul din Penuel și a ucis pe bărbații cetății. ¹⁸ Atunci le-a spus lui Zebah și lui Țalmuna: Ce fel de bărbați erau cei pe care i-ați ucis la Tabor? Iar ei au răspuns: Ca tine, astfel

erau; fiecare semăna cu copiii unui împărat. ¹⁹ Și el a spus: Ei erau frații mei, fiii mamei mele; precum DOMNUL trăiește, dacă i-ați fi lăsat în viață, nu v-aș fi ucis. ²⁰ Și a spus către Ieter, întâiul născut al său: Ridică-te, ucide-i. Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că se temea, fiindcă era încă tânăr. ²¹ Atunci Zebah și Țalmuna au spus: Ridică-te tu și aruncă-te asupra noastră, căci precum este bărbatul, astfel este puterea lui. Și Ghedeon s-a ridicat și a ucis pe Zebah și pe Țalmuna și a luat ornamentele care erau la gâturile cămilelor lor. ²² Atunci bărbații lui Israel i-au spus lui Ghedeon: Stăpânește peste noi, deopotrivă tu și fiul tău și fiul fiului tău de asemenea, pentru că ne-ai eliberat din mâna lui Madian. ²³ Și Ghedeon le-a spus: Nu eu voi stăpâni peste voi, nici fiul meu nu va stăpâni peste voi, DOMNUL va stăpâni peste voi. ²⁴ Și Ghedeon le-a spus: Aș dori să vă cer ceva, să îmi dați fiecare bărbat cerceii prăzii sale. (Pentru că aveau cercei de aur, fiindcă erau ismaeliți). ²⁵ Iar ei au răspuns: Ți-i vom da de bunăvoie. Și au întins o haină și au aruncat pe ea fiecare cerceii prăzii sale. ²⁶ Și greutatea cerceilor de aur, pe care îi ceruse el, era de o mie șapte sute de șekeli de aur, în afară de ornamentele și colanele și îmbrăcămintea de purpură care erau pe împărații lui Madian și în afară de lanțurile care erau în jurul gâturilor cămilelor lor. ²⁷ Și Ghedeon a făcut din ele un efod și l-a pus în cetatea sa, în Ofra, și tot Israelul a curvit după acesta acolo, lucru care a devenit o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui. ²⁸ Astfel a fost Madian supus înaintea copiilor lui Israel, încât nu și-a mai ridicat capul. Și țara a

avut liniște patruzeci de ani în zilele lui Ghedeon. ²⁹ Și Ierubaal, fiul lui Ioas, a mers și a locuit în casa lui. ³⁰ Și Ghedeon a avut șaptezeci de fii născuți din coapsele sale, pentru că avea multe soții. ³¹ Și concubina lui care era în Sihem, ea de asemenea i-a născut un fiu și el i-a pus numele Abimelec. ³² Și Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe frumoasă și a fost îngropat în mormântul lui Ioas, tatăl său, în Ofra abiezeriților. ³³ Și s-a întâmplat că, imediat ce a murit Ghedeon, copiii lui Israel s-au întors din nou și au curvit după Baali și l-au făcut pe Baal-Berit, dumnezeul lor. ³⁴ Și copiii lui Israel nu și-au amintit de DOMNUL Dumnezeul lor, care îi eliberase din mâinile tuturor dușmanilor lor, de jur împrejur, ³⁵ Nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubaal, adică lui Ghedeon, conform cu toată bunătatea pe care o arătase el lui Israel.

9

¹ Și Abimelec, fiul lui Ierubaal, a mers la Sihem, la frații mamei sale, și a vorbit îndeaproape cu ei și cu toată familia casei tatălui mamei sale, spunând: ² Vorbiți, vă rog, în auzul tuturor bărbaților din Sihem: Ce este mai bine pentru voi: să stăpânească peste voi toți fiii lui Ierubaal care sunt șaptezeci de persoane, sau să stăpânească peste voi unul singur? Amintiți-vă de asemenea că eu sunt osul vostru și carnea voastră. ³ Și frații mamei sale au vorbit toate aceste cuvinte despre el, în urechile tuturor bărbaților din Sihem; și inima lor s-a plecat spre a-l urma pe Abimelec, pentru că au spus: El este fratele nostru. ⁴ Și i-au dat șaptezeci de arginți din casa lui Baal-Berit, cu care Abimelec

a angajat persoane fără căpătâi și ușuratece, care l-au urmat. ⁵ Și a mers la casa tatălui său, la Ofra, și a ucis, pe o singură piatră, pe frații săi, pe fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni; și a rămas numai Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, pentru că s-a ascuns. ⁶ Și toți bărbații din Sihem și toată casa lui Milo s-au adunat și au mers și l-au făcut împărat pe Abimelec la câmpia stâlpului care era în Sihem. ⁷ Și când i-au spus lui Iotam, el a mers și a stat pe vârful muntelui Garizim și și-a înălțat vocea și a strigat și le-a spus: Dați-mi ascultare, voi bărbați din Sihem, ca și Dumnezeu să vă dea ascultare. ⁸ Copacii au mers odată să ungă un împărat peste ei; și au spus măslinului: Domnește peste noi. ⁹ Dar măslinul le-a spus: Să îmi las eu grăsimea mea, cu care, prin mine, ei onorează pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțat peste copaci? ¹⁰ Și copacii au spus smochinului: Vino tu și domnește peste noi. ¹¹ Dar smochinul le-a spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și să mă duc să fiu înălțat peste copaci? ¹² Atunci copacii au spus viței: Vino tu și domnește peste noi. ¹³ Și vița le-a spus: Să îmi las eu vinul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțată peste copaci? ¹⁴ Atunci toți copacii au spus tufei de spini: Vino tu și domnește peste noi. ¹⁵ Iar tufa de spini a spus copacilor: Dacă într-adevăr mă ungeți împărat peste voi, veniți, puneți-vă încrederea în umbra mea, și dacă nu, să iasă foc din tufa de spini și să mistuie cedrii Libanului. ¹⁶ Și acum, dacă ați făcut aceasta cu adevăr și în sinceritate, în aceea că ați făcut împărat pe Abimelec și dacă v-ați purtat

bine cu Ierubaal și cu casa lui și i-ați făcut conform meritului mâinilor lui; ¹⁷ (Pentru că tatăl meu a luptat pentru voi și și-a primejduit mult viața și v-a eliberat din mâna lui Madian; ¹⁸ Iar voi v-ați ridicat astăzi împotriva casei tatălui meu și ați ucis pe fiii săi, șaptezeci de oameni, pe o singură piatră, și ați făcut pe Abimelec, fiul servitoarei sale, împărat peste bărbații din Sihem, pentru că el este fratele vostru); ¹⁹ Dacă așadar ați lucrat cu adevăr și în sinceritate cu Ierubaal și cu casa lui în această zi, atunci bucurați-vă în Abimelec și să se bucure și el în voi; ²⁰ Dar dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să mistuie pe bărbații din Sihem și casa lui Bet-Milo; și să iasă foc din bărbații din Sihem și din casa lui Bet-Milo și să mistuie pe Abimelec. ²¹ Și Iotam a alergat și a fugit și a mers la Beer și a locuit acolo de frica lui Abimelec, fratele său. ²² După ce Abimelec a domnit peste Israel trei ani, ²³ Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și bărbații din Sihem; și bărbații din Sihem s-au purtat cu perfidie cu Abimelec; ²⁴ Pentru ca violența, făcută celor șaptezeci de fii ai lui Ierubaal și sângele lor, să vină asupra lui Abimelec, fratele lor, care i-a ucis, și asupra bărbaților din Sihem, care l-au ajutat în uciderea fraților săi. ²⁵ Și bărbații din Sihem au pus pânditori pentru el pe vârful munților și au jefuit pe toți cei care treceau pe acea cale pe lângă ei; și i s-a spus lui Abimelec. ²⁶ Și Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la Sihem, și bărbații din Sihem și-au pus încrederea în el. ²⁷ Și au ieșit în câmpuri și le-au cules viile și au călcat strugurii și s-au veselit și au intrat în casa dumnezeului lor și au mâncat și au băut și au blestemat pe Abimelec.

28 Și Gaal, fiul lui Ebed, a spus: Cine este Abimelec și cine este Sihem, ca să îi servim? Nu este el fiul lui Ierubaal? Și Zebul, căpetenia sa? Serviți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; pentru ce să îi servim lui? 29 De ar fi acest popor în mâna mea! Atunci aș îndepărta pe Abimelec. Și el i-a spus lui Abimelec: Înmulțește-ți armata și ieși afară. 30 Și după ce Zebul, conducătorul cetății, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Ebed, mânia lui s-a aprins. 31 Și a trimis mesageri la Abimelec pe ascuns, spunând: Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi au venit la Sihem; și, iată, ei întăresc cetatea împotriva ta. 32 Acum de aceea ridică-te noaptea, tu și poporul care este cu tine și stai la pândă în câmp; 33 Și va fi astfel: dimineța, imediat ce soarele a răsărit, să te scoli devreme și să te așezi asupra cetății; și, iată, el și poporul care este cu el, vor ieși împotriva ta, atunci le vei face după cum vei găsi de cuviință. 34 Și Abimelec s-a ridicat noaptea, el și tot poporul care era cu el, și s-au așezat la pândă împotriva Sihemului în patru cete. 35 Și Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății; iar Abimelec s-a ridicat, el și poporul care era cu el, de la pândă. 36 Și când Gaal a văzut poporul, i-a spus lui Zebul: Iată, coboară oameni din vârful munților. Și Zebul i-a spus: Tu vezi umbra munților de parcă ar fi oameni. 37 Și Gaal a vorbit din nou și a spus: Vezi acolo, coboară oameni prin mijlocul țării și o altă ceată vine pe la câmpia lui Monenim. 38 Atunci Zebul i-a spus: Unde este acum gura ta, cu care ai zis: Cine este Abimelec, de ar trebui să îi servim? Nu este acesta poporul pe care l-ai

disprețuit? Ieși acum, te rog, și luptă cu ei. ³⁹ Și Gaal a ieșit înaintea bărbaților din Sihem și a luptat cu Abimelec. ⁴⁰ Și Abimelec l-a urmărit și el a fugit dinaintea lui și mulți au fost doborâți și răniți, până la intrarea porții. ⁴¹ Și Abimelec a locuit în Aruma; și Zebul a alungat pe Gaal și pe frații săi, ca să nu locuiască în Sihem. ⁴² Și a doua zi s-a întâmplat, că poporul a ieșit la câmp; și i-au spus lui Abimelec. ⁴³ Și el a luat poporul și i-a împărțit în trei cete și s-a așezat la pândă în câmp și s-a uitat și, iată, poporul era ieșit din cetate; și s-a ridicat împotriva lor și i-a lovit. ⁴⁴ Și Abimelec și ceata care era cu el s-au năpustit înainte și au stat la intrarea porții cetății, și celelalte două cete au alergat asupra tuturor celor care erau în câmpuri și i-au ucis. ⁴⁵ Și Abimelec a luptat împotriva cetății toată ziua aceea; și a luat cetatea și a ucis poporul care era în ea și a dărâmat cetatea și a presărat-o cu sare. ⁴⁶ Și după ce toți bărbații din turnul Sihemului au auzit, au intrat în turnul casei dumnezeului Berit. ⁴⁷ Și i s-a spus lui Abimelec că s-au adunat toți bărbații turnului Sihemului. ⁴⁸ Și Abimelec s-a urcat pe muntele Talmon, el și tot poporul care era cu el, și Abimelec a luat un topor în mâna sa și a tăiat o ramură dintr-un copac și a luat-o și a pus-o pe umărul său și a spus poporului care era cu el: Ce m-ați văzut că fac, grăbiți-vă, să faceți ca mine. ⁴⁹ Și tot poporul la fel și-a tăiat fiecare ramura lui și l-au urmat pe Abimelec și le-au pus la turn și au pus foc turnului peste ei, astfel încât au murit de asemenea toți oamenii turnului Sihemului, cam o mie de bărbați și de femei. ⁵⁰ Atunci Abimelec a mers la Tebeț

și a tăbărât împotriva Tebețului și l-a luat. ⁵¹ Dar acolo era un turn tare în interiorul cetății și acolo au fugit toți bărbații și femeile și toți cei din cetate și au încuiat ușile după ei și s-au urcat pe acoperișul turnului. ⁵² Și Abimelec a venit până la turn și a luptat împotriva lui și a atacat ușa turnului ca să o ardă cu foc. ⁵³ Și o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară pe capul lui Abimelec și aproape i-a zdrobit capul. ⁵⁴ Atunci el a chemat în grabă pe tânărul care era purtătorul său de arme și i-a spus: Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca să nu spună oamenii despre mine: O femeie l-a ucis. Și tânărul său l-a străpuns și el a murit. ⁵⁵ Și când bărbații lui Israel au văzut că Abimelec a murit, s-au depărtat, fiecare la locul său. ⁵⁶ Astfel Dumnezeu i-a întors răutatea lui Abimelec, pe care o făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai săi; ⁵⁷ Și toată răutatea bărbaților din Sihem, Dumnezeu a întors-o asupra capetelor lor; și blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal, a venit asupra lor.

10

¹ Și după Abimelec s-a ridicat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, un bărbat din Isahar, să apere pe Israel; și el locuia în Șamir, pe muntele Efraim. ² Și a judecat pe Israel douăzeci și trei de ani și a murit și a fost îngropat în Șamir. ³ Și după el s-a ridicat Iair, un galaadit, și a judecat pe Israel douăzeci și doi de ani. ⁴ Și el a avut treizeci de fii care călăreau pe treizeci de mânji de măgăriță, și ei aveau treizeci de cetăți, care se numesc Havot-Iair, până în această zi, care sunt în țara Galaadului. ⁵ Și Iair a murit și a fost îngropat în Camon. ⁶ Și

copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au servit Baalilor și Astarteelor și dumnezeilor Siriei și dumnezeilor Sidonului și dumnezeilor Moabului și dumnezeilor copiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor și au părăsit pe DOMNUL și nu i-au servit lui. ⁷ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a vândut în mâna filistenilor și în mâna copiilor lui Amon. ⁸ Și în acel an, ei i-au chinuit și au oprimat pe copiii lui Israel, optsprezece ani, pe toți copiii lui Israel care erau dincolo de Iordan, în țara amoriiților, care este în Galaad. ⁹ Mai mult, copiii lui Amon au trecut Iordanul să lupte și cu Iuda și împotriva lui Beniamin și împotriva casei lui Efraim, astfel că Israel era foarte strâmtorat. ¹⁰ Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, spunând: Am păcătuit împotriva ta, pentru că am părăsit pe Dumnezeul nostru și de asemenea am servit Baalilor. ¹¹ Și DOMNUL a spus copiilor lui Israel: Nu v-am eliberat de egipteni și de amoriiți și de copiii lui Amon și de filistenii? ¹² Sidonienii de asemenea și amaleciții și maoniții v-au oprimat și ați strigat către mine iar eu v-am eliberat din mâna lor. ¹³ Totuși voi m-ați părăsit și ați servit altor dumnezei, de aceea nu vă voi mai elibera. ¹⁴ Duceți-vă și strigați la dumnezeii pe care vi i-ați ales, să vă salveze ei în timpul necazului vostru. ¹⁵ Și copiii lui Israel au spus DOMNULUI: Am păcătuit, fă-ne cum ți se pare bine, eliberează-ne numai în ziua aceasta, te rugăm. ¹⁶ Și au îndepărtat dumnezeii străini din mijlocul lor și au servit DOMNULUI, și sufletul său s-a mâhnit de nefericirea lui Israel. ¹⁷ Atunci copiii lui Amon

s-au adunat și și-au înălțat corturile în Galaad. Și copiii lui Israel s-au adunat și și-au înălțat corturile în Mițpa. ¹⁸Și poporul și prinții Galaadului, au spus unul către altul: Care bărbat este acesta care va începe să lupte împotriva copiilor lui Amon? El va fi capul tuturor locuitorilor Galaadului.

11

¹ Și Iefta galaaditul era un războinic viteaz și era fiul unei curve; și Galaad născuse pe Iefta. ² Și soția lui Galaad i-a născut fii; și fiii soției lui au crescut și au aruncat afară pe Iefta și i-au spus: Tu nu vei moșteni în casa tatălui nostru, pentru că ești fiul unei femei străine. ³ Atunci Iefta a fugit de frații săi și a locuit în țara lui Tob; și acolo s-au adunat bărbați de nimic la Iefta și au ieșit cu el. ⁴ Și s-a întâmplat, după un timp, că de asemenea copiii lui Amon au făcut război cu Israel. ⁵ Și s-a întâmplat, când copiii lui Amon au făcut război cu Israel, că bătrânii Galaadului au mers să îl aducă pe Iefta din țara lui Tob, ⁶ Și i-au spus lui Iefta: Vino și fii căpetenia noastră, ca să luptăm cu copiii lui Amon. ⁷ Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Nu m-ați urât și nu m-ați alungat voi din casa tatălui meu, de ce ați venit acum la mine, când sunteți în strâmtorare? ⁸ Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: De aceea ne-am întors la tine acum, ca să mergi cu noi și să lupti cu copiii lui Amon și să fii capul nostru peste toți locuitorii Galaadului. ⁹ Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Dacă mă aduceți din nou acasă ca să lupt cu copiii lui Amon și DOMNUL îi va da înaintea mea, voi fi eu capul vostru? ¹⁰ Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta:

DOMNUL să fie martor între noi, dacă nu vom face conform cuvintelor tale. ¹¹ Atunci Iefta a mers cu bătrânii Galaadului și poporul l-a pus cap și căpetenie peste ei, și Iefta și-a rostit toate cuvintele înaintea DOMNULUI în Mițpa. ¹² Și Iefta a trimis mesageri la împăratul fiilor lui Amon, spunând: Ce ai a face cu mine, de ai venit împotriva mea să lupți în țara mea? ¹³ Și împăratul fiilor lui Amon a răspuns mesagerilor lui Iefta: Pentru că Israel mi-a luat țara, când a ieșit din Egipt, de la Arnon până la Iaboc și până la Iordan; acum de aceea înapoiază acele pământuri în pace. ¹⁴ Și Iefta a trimis din nou mesageri la împăratul fiilor lui Amon; ¹⁵ Și i-a spus: Astfel spune Iefta: Israel nu a luat țara Moabului, nici țara copiilor lui Amon, ¹⁶ Ci când Israel a ieșit din Egipt și a umblat prin pustie până la Marea Roșie și a venit la Cades, ¹⁷ Atunci Israel a trimis mesageri la împăratul Edomului, spunând: Te rog, lasă-mă să trec prin țara ta, dar împăratul Edomului a refuzat să le dea ascultare. Și la fel au trimis la împăratul Moabului, dar a refuzat și el; și Israel a rămas în Cades. ¹⁸ Atunci au umblat prin pustie și au ocolit țara Edomului și țara Moabului și au venit în partea dinspre est a țării Moabului și au tăbărât dincolo de Arnon, dar nu au intrat în hotarul Moabului, pentru că Arnonul era hotarul Moabului. ¹⁹ Și Israel a trimis mesageri la Sihon, împăratul amoritilor, împăratul Hesbonului, și Israel i-a spus: Lasă-ne, te rugăm, să trecem prin țara ta până la locul meu. ²⁰ Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să îl lase să treacă prin ținutul său, ci Sihon a adunat tot poporul său și a tăbărât în Iahaț și a luptat împotriva lui Israel. ²¹ Și DOMNUL Dum-

nezeul lui Israel a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâna lui Israel și i-au bătut; și Israel a luat în stăpânire toată țara amoriților, locuitorii acelei țări. ²² Și au luat în stăpânire toate ținuturile amoriților, de la Arnon până la Iaboc și de la pustie până la Iordan. ²³ Astfel că acum DOMNUL Dumnezeu lui Israel i-a alungat pe amoriți dinaintea poporului său Israel; și să îl stăpânești tu? ²⁴ Nu stăpânești tu ce ți-a dat în stăpânire Chemoș, dumnezeul tău? Astfel pe oricine DOMNUL Dumnezeu nostru îi va alunga dinaintea noastră, pe ei îi vom stăpâni. ²⁵ Și acum, ești tu cu ceva mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el vreodată cu Israel, sau a luptat el vreodată împotriva lor? ²⁶ Cât timp a locuit Israel în Hesbon și în orașele lui, și în Aroer și în orașele lui, și în toate cetățile care sunt pe malurile Arnonului, trei sute de ani, de ce nu le-ați luat înapoi în acel timp? ²⁷ De aceea nu eu am păcătuit împotriva ta, ci tu îmi faci rău, războindu-te împotriva mea; DOMNUL Judecătorul să fie judecător astăzi între copiii lui Israel și copiii lui Amon. ²⁸ Cu toate acestea împăratul copiilor lui Amon nu a dat ascultare la cuvintele pe care i le-a trimis Iefta. ²⁹ Atunci Duhul DOMNULUI a venit peste Iefta și el a trecut prin Galaad și Manase și a trecut la Mițpa din Galaad și de la Mițpa din Galaad a trecut la copiii lui Amon. ³⁰ Și Iefta a făcut o promisiune DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit pe copiii lui Amon în mâinile mele, ³¹ Atunci va fi astfel, că ce va ieși pe ușile casei mele pentru a mă întâmpina, când mă voi întoarce în pace de la copiii lui Amon, va fi al DOMNULUI și îl voi oferi ca ofrandă arsă. ³² Astfel Iefta a trecut la

copiii lui Amon să lupte împotriva lor, și DOMNUL i-a dat în mâinile lui. ³³ Și i-a bătut de la Aroer până la Minit, douăzeci de cetăți, și până la câmpia viilor, cu un foarte mare măcel. Astfel copiii lui Amon au fost supuși înaintea copiilor lui Israel. ³⁴ Și Iefta a venit la Mițpa, în casa lui, și, iată, fiica sa a ieșit afară pentru a-l întâmpina cu tamburine și cu dansuri, și ea era singurul lui copil; în afară de ea nu avea fiu sau fiică. ³⁵ Și s-a întâmplat, când a văzut-o, că și-a sfâșiat hainele și a spus: Vai, fiica mea! Ce mult m-ai doborât; și tu ești dintre cei care mă tulbură, pentru că mi-am deschis gura către DOMNUL și nu mă pot întoarce. ³⁶ Iar ea i-a spus: Tatăl meu, dacă ți-ai deschis gura către DOMNUL, fă-mi conform cu ce a ieșit din gura ta, pentru că DOMNUL s-a răzbunat pentru tine pe dușmanii tăi, pe copiii lui Amon. ³⁷ Și ea a spus tatălui său: Să mi se facă lucrul acesta: lasă-mă singură două luni, să urc și să cobor în munți și să îmi plâng fecioria, eu și tovarășele mele. ³⁸ Iar el a spus: Du-te. Și a trimis-o pentru două luni, și ea a mers cu însoțitoarele ei și și-a plâns fecioria pe munți. ³⁹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a două luni, că ea s-a întors la tatăl ei, care i-a făcut conform cu promisiunea sa pe care o făcuse, și ea nu cunoscuse bărbat. Și a ajuns un obicei în Israel, ⁴⁰ Că, din an în an, fiicele lui Israel mergeau să plângă pe fiica lui Iefta galaaditul, patru zile pe an.

12

¹ Și bărbații lui Efraim s-au adunat și au trecut spre nord și i-au spus lui Iefta: Pentru ce ai trecut să te lupti împotriva copiilor lui Amon și nu ne-ai

chemat să mergem cu tine? ¹Îți vom arde casa, peste tine, cu foc. ²Și Iefta le-a spus: Eu și poporul meu am fost în mare ceartă cu copiii lui Amon; și când v-am chemat, nu m-ați eliberat din mâinile lor. ³Și când am văzut că nu m-ați eliberat, mi-am luat viața în mâini și am trecut împotriva copiilor lui Amon și DOMNUL i-a dat în mâna mea; și pentru ce v-ați urcat la mine în ziua aceasta, ca să luptați cu mine? ⁴Atunci Iefta a adunat pe toți bărbații Galaadului și a luptat cu Efraim; și bărbații Galaadului au lovit pe Efraim, deoarece aceștia au spus: Voi galaadiții sunteți fugari ai lui Efraim printre efraimiți și printre manasiți. ⁵Și galaadiții au luat efraimiților trecerile Iordanului; și s-a întâmplat, când efraimiții care scăpaseră spuneau: Lasă-mă să trec; că bărbații Galaadului îi spuneau: Ești efraimit? Dacă el spunea: Nu; ⁶Atunci ei îi ziceau: Spune acum Șibolet, iar el zicea: Sibolet, pentru că nu putea să pronunțe bine. Atunci îl luau și îl înjunghiau la trecerile Iordanului; și au căzut atunci patruzeci și două de mii dintre efraimiți. ⁷Și Iefta a judecat pe Israel șase ani. Și Iefta galaaditul a murit și a fost îngropat într-una din cetățile Galaadului. ⁸Și după el, Ibțan din Betleem a judecat pe Israel. ⁹Și el a avut treizeci de fii și treizeci de fiice, pe care le-a trimis în afară și a adus de afară pentru fiii săi treizeci de fiice. Și a judecat pe Israel șapte ani. ¹⁰Și Ibțan a murit și a fost îngropat la Betleem. ¹¹Și după el, Elon, un zabulonit, a judecat pe Israel, și el a judecat pe Israel zece ani. ¹²Și Elon zabulonitul a murit și a fost îngropat în Aialon, în țara lui Zabulon.

¹³ Și după el, Abdon, fiul lui Hilel, un piratonit, a judecat pe Israel. ¹⁴ Și a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau pe șaptezeci de mânji de măgăriță; și el a judecat pe Israel opt ani. ¹⁵ Și Abdon, fiul lui Hilel piratonitul, a murit și a fost îngropat în Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele amaleciților.

13

¹ Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL i-a dat în mâna filistenilor patruzeci de ani. ² Și a fost un anumit bărbat din Țoreea, din familia daniților, al cărui nume era Manoah; și soția lui era stearpă și nu năștea. ³ Și îngerul DOMNULUI s-a arătat femeii și i-a spus: Iată acum, tu ești stearpă și nu naști, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. ⁴ Și acum ia seama, te rog, și să nu bei vin, nici băutură tare și să nu mănânci vreun lucru necurat, ⁵ Pentru că, iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va trece pe capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pânțece; și el va începe să elibereze pe Israel din mâna filistenilor. ⁶ Atunci femeia a venit și a spus soțului ei, zicând: Un om al lui Dumnezeu a venit la mine și înfățișarea lui era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar nu l-am întrebat de unde era, nici nu mi-a spus numele său; ⁷ Ci mi-a zis: Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici să nu mănânci vreun lucru necurat, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pânțece, până în ziua morții sale. ⁸ Atunci Manoah a implorat pe DOMNUL și a

spus: O, DOMNUL meu, să mai vină la noi omul lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște. ⁹ Și Dumnezeu a dat ascultare la vocea lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu a venit din nou la femeie pe când ședea ea în câmp; dar Manoah, soțul ei, nu era cu ea. ¹⁰ Și femeia s-a grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-i: Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua aceea. ¹¹ Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa și a venit la omul acela și i-a spus: Tu ești cel care a vorbit femeii? Iar el a spus: Eu sunt. ¹² Și Manoah a spus: Să se îplinească acum cuvintele tale. Cum să creștem copilul și cum să ne purtăm cu el? ¹³ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Femeia să ia seama la tot ce i-am spus. ¹⁴ Să nu mănânce nimic din ce iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare, nici să nu mănânce vreun lucru necurat, să păzească tot ce i-am poruncit. ¹⁵ Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Te rog, lasă-ne să te reținem, până când îți vom fi pregătit un ied dintre capre. ¹⁶ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține, nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă, adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah nu știa că era un înger al DOMNULUI. ¹⁷ Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Care este numele tău, ca să te onorăm când se vor împlini spusele tale? ¹⁸ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: De ce întrebi de numele meu, văzând că este o taină? ¹⁹ Astfel Manoah a luat un ied împreună cu un dar de mâncare și le-a oferit DOMNULUI pe o stâncă; și îngerul a făcut ceva minunat; și

Manoah și soția lui se uitau. ²⁰ Și s-a întâmpat, pe când se înălța flacăra de pe altar spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele la pământ. ²¹ Dar îngerul DOMNULUI nu s-a mai arătat lui Manoah și soției sale. Atunci Manoah a cunoscut că acela era un înger al DOMNULUI. ²² Și Manoah a spus soției sale: Vom muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu. ²³ Dar soția lui i-a spus: Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi spus acum lucruri ca acestea. ²⁴ Și femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson, și copilul a crescut și DOMNUL l-a binecuvântat. ²⁵ Și Duhul DOMNULUI a început să îl miște în tabăra lui Dan, între Țoreea și Eștaol.

14

¹ Și Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor. ² Și s-a urcat și a spus tatălui său și mamei sale, zicând: Am văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor; acum luați-mi-o de soție. ³ Atunci tatăl său și mama sa i-au spus: Nu este între fiicele fraților tăi sau în tot poporul meu nicio femeie, de mergi să îți iei soție dintre filistenii cei necircumciși? Și Samson a spus tatălui său: Luați-mi-o, pentru că ea îmi place mult. ⁴ Dar tatăl său și mama sa nu știau că aceasta era de la DOMNUL, pentru că el căuta o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul acela filistenii stăpâneau peste Israel. ⁵ Atunci Samson și tatăl său și mama sa au coborât la Timna

și au ajuns la viile din Timna; și, iată, un leu tânăr răcnea împotriva lui. ⁶ Și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el; și el l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic în mână, dar nu a spus tatălui său sau mamei sale ce făcuse. ⁷ Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a plăcut mult lui Samson. ⁸ Și s-a întors după un timp să o ia, și s-a abătut să vadă trupul mort al leului; și, iată, era un roi de albine și miere în trupul mort al leului. ⁹ Și a luat din ea în mâinile sale și a mers mâncând; și a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat și ei au mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea din trupul mort al leului. ¹⁰ Astfel tatăl său a coborât la femeia aceea, și Samson a făcut acolo un ospăț, pentru că astfel obișnuiau tinerii să facă. ¹¹ Și s-a întâmplat, când l-au văzut, că au adus treizeci de însoțitori să fie cu el. ¹² Și Samson le-a spus: Acum o să vă pun înaintea o ghicitoare, dacă puteți să mi-o explicați clar în cele șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine; ¹³ Dar dacă nu puteți să mi-o explicați, atunci să îmi dați voi mie treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine. Iar ei i-au spus: Pune-ne înaintea ghicitoarea ta, ca să o auzim. ¹⁴ Și el le-a spus: Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel tare a ieșit dulceață. Și trei zile nu au putut să explice ghicitoarea. ¹⁵ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că au spus soției lui Samson: Ademeneste pe soțul tău să ne explice ghicitoarea, ca să nu te ardem cu foc, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați chemat să ne luați ce avem? Nu este așa? ¹⁶ Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a

spus: Tu mă urăști și nu mă iubești, ai pus înaintea o ghicitoare copiilor poporului meu și mie nu mi-ai spus-o. Și el i-a spus: Iată, nu am spus-o nici tatălui meu nici mamei mele și să ți-o spun ție? ¹⁷ Și ea a plâns înaintea lui șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult de el; și ea a spus ghicitoare copiilor poporului ei. ¹⁸ Și bărbații cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: Ce este mai dulce decât mierea? Și ce este mai tare decât un leu? Și el le-a spus: Dacă nu ați fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi dezlegat ghicitoare mea. ¹⁹ Și Duhul DOMNULUI a venit peste el și el a coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați și a luat prada lor și a dat schimburile de haine celor care au explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și el a urcat la casa tatălui său. ²⁰ Iar soția lui Samson a fost dată însoțitorului său, cu care el se împrietenise.

15

¹ Dar s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului grâului, că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un ied și a spus: Voi intra la soția mea în cameră. Dar tatăl ei nu i-a permis să intre. ² Și tatăl ei a spus: Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am dat-o însoțitorului tău; nu este sora ei mai mică mai frumoasă decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei. ³ Și Samson a spus referitor la ei: Acum voi fi nevinovat față de filistenii, deși le voi face rău. ⁴ Și Samson a mers și a prins trei sute de vulpi și a luat tăciuni și le-a legat coadă de coadă și a pus un tăciune la mijloc între cele două cozi. ⁵ Și după ce a aprins cu foc tăciunii, le-a dat drumul în

holdele filistenilor și a ars deopotrivă snopii și de asemenea grâul care stătea în picioare, împreună cu viile și măslinii. ⁶ Atunci filistenii au spus: Cine a făcut aceasta? Și li s-a răspuns: Samson, ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția și a dat-o însoțitorului său. Și filistenii s-au urcat și au ars-o cu foc pe ea și pe tatăl ei. ⁷ Și Samson le-a spus: Pentru că ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după aceea voi înceta. ⁸ Și i-a lovit la șold și la coapse cu un mare măcel; și a coborât și a locuit în vârful stâncii Etam. ⁹ Atunci filistenii s-au urcat și au așezat tabăra în Iuda și s-au răspândit în Lehi. ¹⁰ Și bărbații din Iuda au spus: Pentru ce v-ați urcat împotriva noastră? Iar ei au răspuns: Ne-am urcat să îl legăm pe Samson, să îi facem cum ne-a făcut și el. ¹¹ Atunci trei mii de bărbați din Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-au spus lui Samson: Nu știi că filistenii sunt stăpâni peste noi? Ce este aceasta ce ne-ai făcut? Iar el le-a spus: Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-am făcut și eu lor. ¹² Iar ei i-au spus: Am venit să te legăm, ca să te dăm în mâna filistenilor. Și Samson le-a spus: Jurați-mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea. ¹³ Și i-au vorbit, spunând: Nu, ci te vom lega strâns și te vom da în mâna lor; dar cu siguranță nu te vom ucide. Și l-au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă. ¹⁴ Și când a venit la Lehi, filistenii au strigat împotriva lui; și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el și funiile care erau pe brațele lui au devenit ca niște in ars cu foc, și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile sale. ¹⁵ Și el a găsit o falcă de măgar neuscată și și-a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de bărbați. ¹⁶ Și Samson a

spus: Cu o falcă de măgar, grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o mie de bărbați. ¹⁷ Și s-a întâmplat, când a terminat de vorbit, că a aruncat falca din mâna lui și a numit acel loc Ramat-Lehi. ¹⁸ Și îi era foarte sete și a chemat pe DOMNUL și a spus: Tu ai dat prin mâna servitorului tău această mare eliberare; și acum să mor de sete și să cad în mâna celor necircumciși? ¹⁹ Dar Dumnezeu a despiciat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus numele En-Hacore, care este în Lehi până în ziua aceasta. ²⁰ Și el a judecat pe Israel în zilele filistenilor, douăzeci de ani.

16

¹ Atunci Samson a mers la Gaza și a văzut acolo o curvă și a intrat la ea. ² Și li s-a spus gaziților, zicând: Samson a venit aici. Și l-au încercuit și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății și au stat liniștiți toată noaptea, spunând: Dimineată, când va fi ziuă, îl vom ucide. ³ Și Samson s-a culcat până la miezul nopții; și la miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății și cei doi stâlpi, cu tot cu zăvor, și a plecat cu ele și le-a pus pe umerii săi și le-a dus pe vârful unui deal care este înaintea Hebronului. ⁴ Și s-a întâmplat, după aceasta, că a iubit o femeie în Valea Sorec al cărei nume era Dalila. ⁵ Și domnii filistenilor s-au urcat la ea și i-au spus: Ademenește-l și vezi în ce stă marea lui putere și prin ce mijloace îl vom putea învinge, ca să îl legăm și să îl chinuim; și îți vom da fiecare o mie o sută de șekeli de argint. ⁶ Și Dalila i-a spus lui Samson: Spune-mi, te rog, în ce stă marea ta putere și cu ce

poți fi legat ca să fii chinuit. ⁷ Și Samson i-a spus: Dacă mă leagă cu împletituri de șapte nuiele verzi, care nu au fost niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice alt om. ⁸ Atunci domnii filistenilor i-au adus împletituri de șapte nuiele verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a legat cu ele. ⁹ Și erau acolo bărbați pândind, șezând cu ea în cameră. Și ea i-a spus: Filistenii sunt asupra ta, Samson. Și el a rupt împletiturile de nuiele cum se rupe o ață de câlți când este atinsă de foc. Astfel puterea lui nu a fost cunoscută. ¹⁰ Și Dalila i-a spus lui Samson: Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni, acum spune-mi, te rog, cu ce poți fi legat. ¹¹ Și el i-a spus: Dacă mă leagă strâns cu funii noi care nu au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și voi fi ca orice om. ¹² Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat cu ele și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și erau acolo pânditori, șezând în cameră. Și el le-a rupt de pe brațele sale ca pe o ață. ¹³ Și Dalila i-a spus lui Samson: Până aici m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat. Și el i-a spus: Dacă împletești cele șapte șuvițe ale capului meu în urzeala țesăturii. ¹⁴ Și ea le-a prins cu un țaruș și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a luat cu el țarușul bărnei și urzeala. ¹⁵ Și ea i-a spus: Cum poți să spui, te iubesc, când inima ta nu este cu mine? În aceste trei rânduri m-ai batjocorit și nu mi-ai spus în ce stă marea ta putere. ¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele ei și l-a implorat, astfel că sufletul lui a fost chinuit până la moarte, ¹⁷ Că și-a deschis toată inima și i-a spus: Brici nu

s-a pus pe capul meu, pentru că sunt nazireu lui Dumnezeu din pânțelele mamei mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi deveni slab și voi fi ca orice alt om. ¹⁸ Și când Dalila a văzut că își deschisese toată inima, a trimis și a chemat pe domnii filistenilor, spunând: Urcați-vă de data aceasta, pentru că și-a deschis toată inima față de mine. Atunci domnii filistenilor s-au urcat la ea și au adus bani în mâinile lor. ¹⁹ Și ea l-a adormit pe genunchii ei; și a chemat un om și l-a pus să îi radă cele șapte șuvițe ale capului său; și ea a început să îl chinuiască; și puterea lui l-a părăsit. ²⁰ Și ea a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a spus: Voi ieși ca în celelalte dăți și mă voi scutura. Și nu știa că DOMNUL îl părăsise. ²¹ Dar filistenii l-au luat și i-au scos ochii; și l-au coborât la Gaza și l-au legat cu cătușe de aramă; și el măcina în casa închisorii. ²² Totuși, părul capului său a început să crească din nou după ce fusese ras. ²³ Apoi domnii filistenilor s-au adunat ca să ofere un mare sacrificiu lui Dagon, dumnezeul lor, și să se bucure, pentru că spuneau: Dumnezeuul nostru a dat în mâna noastră pe Samson, dușmanul nostru. ²⁴ Și când poporul l-a văzut, au lăudat pe dumnezeul lor, pentru că spuneau: Dumnezeuul nostru a dat în mâna noastră pe dușmanul nostru și pe nimicitorul țării noastre, care a ucis pe mulți dintre noi. ²⁵ Și s-a întâmplat, când inimile lor erau vesele, că au spus: Chemați pe Samson, ca să ne distreze. Și au chemat pe Samson din casa închisorii; și el i-a distrat; și l-au pus între stâlpi. ²⁶ Și Samson a spus băiatului care îl ținea de mână: Permite-mi să

ating stâlpii pe care stă casa, ca să mă sprijin de ei. ²⁷ Acum, casa era plină de bărbați și de femei; și toți domnii filistenilor erau acolo; și erau pe acoperiș cam trei mii de bărbați și de femei, care priveau în timp ce Samson îi distra. ²⁸ Și Samson a chemat pe DOMNUL și a spus: O, DOAMNE Dumnezeule, amintește-ți de mine te rog și întărește-mă, doar de data aceasta, O, Dumnezeule, ca să fiu răzbunat îndată asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei. ²⁹ Și Samson a apucat cei doi stâlpi din mijloc pe care stătea casa și de care era susținută, pe unul cu mâna lui dreaptă și pe celălalt cu stânga lui. ³⁰ Și Samson a spus: Să mor împreună cu filistenii. Și s-a plecat cu toată puterea lui; și casa a căzut peste domni și peste tot poporul care era în ea. Astfel că morții pe care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât aceia pe care îi ucisese în viața sa. ³¹ Atunci frații săi și toată casa tatălui său au coborât și l-au luat și l-au urcat și l-au îngropat între Toreea și Eștaol, în locul de îngropare al lui Manoah, tatăl său. Și el judecase pe Israel douăzeci de ani.

17

¹ Și era un om din muntele Efraim, al cărui nume era Mica. ² Și el i-a spus mamei sale: Cei o mie o sută de șekeli care ți s-au luat, despre care ai blestemat și ai vorbit în auzul meu, iată, argintul este la mine; eu l-am luat. Și mama sa a spus: Binecuvântat fii de DOMNUL, fiul meu. ³ Și după ce a înapoiat cei o mie o sută de șekeli de argint mamei sale, mama sa a spus: Am dedicat, în întregime DOMNULUI, argintul din mâna mea pentru fiul meu, pentru a face un chip cioplit și un

chip turnat; acum de aceea ți-l voi înapoia. ⁴ Totuși a înapoiat banii mamei sale; și mama sa a luat două sute de șekeli de argint și i-a dat topitorului, care a făcut din ei un chip cioplit și un chip turnat, și amândouă erau în casa lui Mica. ⁵ Și bărbatul Mica avea o casă de dumnezei; și a făcut un efod și terafimi și l-a consacrat pe unul dintre copiii săi, care a devenit preotul lui. ⁶ În zilele acelea nu era împărat în Israel, ci fiecare făcea ce era drept în ochii săi. ⁷ Și era un tânăr din Betleem-Iuda, din familia lui Iuda, care era levit și locuia temporar acolo. ⁸ Și omul a plecat din cetatea Betleem-Iuda, ca să locuiască temporar unde ar putea găsi un loc, și călătorind, a ajuns la muntele Efraim, în casa lui Mica. ⁹ Și Mica i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: Sunt levit din Betleem-Iuda și merg să locuiesc temporar unde aş găsi un loc. ¹⁰ Și Mica i-a spus: Locuiește cu mine și să îmi fii părinte și preot și eu îți voi da zece șekeli de argint pe an și un costum de haine și merindele tale. Astfel levitul a intrat. ¹¹ Și levitul a fost mulțumit să locuiască cu omul acela; și tânărul i-a fost ca unul dintre fiii săi. ¹² Și Mica a consacrat pe levit; iar tânărul a devenit preotul său și a stat în casa lui Mica. ¹³ Atunci Mica a spus: Acum știu că DOMNUL îmi va face bine, văzând că am un levit ca preot.

18

¹ În acele zile nu era împărat în Israel, și în acele zile tribul daniților își căuta o moștenire de locuit, pentru că până în ziua aceea nu le căzuse toată moștenirea lor între triburile lui Israel. ² Și copiii

lui Dan au trimis din familia lor cinci bărbați din ținuturile lor, războinici viteji din Țoreea și din Eștaol, pentru a spiona țara și să o cerceteze; și le-au spus: Duceți-vă, cercetați țara; și când au ajuns la muntele Efraim, la casa lui Mica, au găzduit acolo. ³ Când erau lângă casa lui Mica, au cunoscut vocea tânărului, levitul, și s-au abătut pe acolo și i-au spus: Cine te-a adus aici? Și ce faci tu în acest loc? Și ce ai tu aici? ⁴ Și el le-a spus: Așa și așa s-a purtat Mica cu mine și m-a angajat și eu sunt preotul lui. ⁵ Iar ei i-au spus: Cere sfat, te rugăm, de la Dumnezeu, ca să știm dacă va fi prosperă calea pe care mergem. ⁶ Și preotul le-a spus: Duceți-vă în pace, calea voastră, pe care mergeți, este înaintea DOMNULUI. ⁷ Atunci cei cinci bărbați au plecat și au venit la Lais și au văzut poporul care era în ea, cum locuiau nepăsători, după felul sidonienilor, liniștiți și în siguranță; și nu era vreun magistrat în țară, care să îi dea de rușine în orice lucru; și erau departe de sidonieni și nu aveau afaceri cu vreun om. ⁸ Și au venit la frații lor, la Țoreea și Eștaol, iar frații lor le-au zis: Ce spuneți voi? ⁹ Iar ei au zis: Ridicați-vă, să ne urcăm împotriva lor, pentru că am văzut țara și, iată, este foarte bună, iar voi stați liniștiți? Nu vă leneviți a merge și a intra să stăpâniți țara. ¹⁰ Când mergeți, veți ajunge la un popor în siguranță și la o țară întinsă, pentru că Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; un loc în care nu este lipsă de nimic din ceea ce este pe pământ. ¹¹ Și de acolo, din Țoreea și Eștaol, au plecat șase sute de bărbați din familia daniților, încinși cu arme de război. ¹² Și s-au urcat și au tăbărât la Chiriat-Iearim în Iuda; de aceea au

numit acel loc Mahane-Dan, până în ziua aceasta; iată, este în spatele Chiriat-Iearimului. ¹³ Și de acolo au trecut la muntele Efraim și au ajuns până la casa lui Mica. ¹⁴ Atunci cei cinci bărbați, care se duseseră să spioneze țara Lais, au răspuns și au spus fraților lor: Știți că în aceste case se află un efod și terafimi și un chip cioplit și un chip turnat? Și acum, luați aminte la ce aveți de făcut. ¹⁵ Și s-au abătut într-acolo și au venit la casa tânărului, levitul, la casa lui Mica și l-au salutat. ¹⁶ Și cei șase sute de bărbați încinși cu armele lor de război, care erau dintre copiii lui Dan, au stat la intrarea porții. ¹⁷ Și cei cinci bărbați, care merseseră să spioneze țara, s-au urcat, au intrat acolo și au luat chipul cioplit și efodul și terafimii și chipul turnat; și preotul stătea la intrarea porții cu cei șase sute de bărbați care erau încinși cu arme de război. ¹⁸ Și aceștia au intrat în casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul și terafimii și chipul turnat. Atunci preotul le-a spus: Ce faceți? ¹⁹ Iar ei i-au spus: Taci, pune-ți mâna la gură și mergi cu noi și să ne fii părinte și preot. Este mai bine pentru tine să fii preot pentru casa unui singur om, sau să fii preot pentru un trib și o familie în Israel? ²⁰ Și inima preotului s-a bucurat și a luat efodul și terafimii și chipul cioplit și a mers în mijlocul poporului. ²¹ Astfel ei s-au întors și au plecat; și au pus înaintea lor pruncii și vitele și bagajele. ²² Și când erau la o distanță bună de casa lui Mica, bărbații care erau în casele de lângă casa lui Mica s-au adunat și i-au ajuns pe copiii lui Dan. ²³ Și au strigat la copiii lui Dan. Și ei și-au întors fețele și i-au spus lui Mica: Ce îți este, că

ai venit cu o astfel de ceată? ²⁴ Și el a spus: Mi-ați luat dumnezeii, pe care i-am făcut, și pe preot și ați plecat, și ce mai am eu? Și ce este aceasta ce îmi spuneți: Ce îți este? ²⁵ Și copiii lui Dan i-au spus: Să nu ți se audă vocea printre noi, ca nu cumva niște oameni furioși să vină peste voi și să îți pierzi viața, împreună cu viața celor din casa ta. ²⁶ Și copiii lui Dan au mers pe drumul lor și când Mica a văzut că erau prea puternici pentru el, s-a întors și a mers acasă. ²⁷ Și au luat lucrurile, pe care le făcuse Mica, și pe preotul care era la el, și au venit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în siguranță; și i-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc. ²⁸ Și nu era niciun eliberator, pentru că aceasta era departe de Sidon și nu aveau afaceri cu vreun om; și era în valea care se află lângă Bet-Rehob. Și au zidit o cetate și au locuit în ea. ²⁹ Și au pus cetății numele Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care i se născuse lui Israel; totuși, mai înainte numele cetății era Lais. ³⁰ Și copiii lui Dan au înălțat chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi au fost preoții tribului lui Dan până în ziua captivității țării. ³¹ Și și-au înălțat chipul cioplit al lui Mica, pe care îl făcuse el, în toate zilele cât a fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

19

¹ Și s-a întâmplat, în zilele acelea când nu era împărat în Israel, că era un levit, care locuia temporar într-o parte a muntelui Efraim, și el și-a luat o concubină din Betleem-Iuda. ² Și concubina lui a curvit împotriva lui și a plecat de la el la casa tatălui

ei, în Betleem-Iuda, și a rămas acolo patru luni întregi. ³ Și soțul ei s-a ridicat și a mers după ea, să îi vorbească prietenește și să o aducă înapoi, având pe servitorul lui cu el și doi măgari; și ea l-a adus în casa tatălui ei; și când tatăl fetei l-a văzut, s-a bucurat să îl întâlnească. ⁴ Și socrul său, tatăl fetei, l-a reținut; iar el a rămas cu el trei zile; astfel au mâncat și au băut și au găzduit acolo. ⁵ Și s-a întâmplat, în ziua a patra când s-au sculat dis-de-dimineată, că el s-a ridicat să plece și tatăl fetei a spus ginerelui său: Întărește-ți inima cu o bucată de pâine și după aceea mergeți pe drumul vostru. ⁶ Și s-au așezat și au mâncat și au băut amândoi împreună, fiindcă tatăl fetei a spus bărbatului: Binevoiește, te rog, și rămâi toată noaptea și să ți se veselească inima. ⁷ Și când bărbatul s-a ridicat să plece, socrul său l-a constrâns; de aceea el a găzduit din nou acolo. ⁸ Și s-a sculat dis-de-dimineată în ziua a cincea ca să plece; și tatăl fetei a spus: Întărește-ți inima, te rog. Și au rămas până după-amiază și au mâncat amândoi. ⁹ Și când bărbatul s-a ridicat să plece, el și concubina lui și servitorul său, socrul său, tatăl fetei, i-a spus: Iată, ziua se lasă spre seară; vă rog să rămâneți toată noaptea; iată, ziua se apropie de sfârșit, găzduiește aici, ca să ți se veselească inima; și mâine plecați de dimineată pe calea voastră, să te duci acasă. ¹⁰ Dar bărbatul nu a dorit să rămână acea noapte, ci s-a ridicat și a plecat și a ajuns înaintea Iebusului, care este Ierusalimul; și cu el erau doi măgari înșeuăți, concubina lui de asemenea fiind cu el. ¹¹ Și când erau lângă Iebus, ziua trecuse de mult; și servitorul a spus stăpânului

său: Vino, te rog, să ne abatem în această cetate a iebusiților și să găzduim în ea. ¹² Și stăpânul său i-a spus: Nu ne vom abate pe aici în cetatea unui străin, care nu este a copiilor lui Israel; vom trece la Ghibea. ¹³ Și a spus servitorului său: Vino și să ne apropiem de unul din aceste locuri pentru a găzdui toată noaptea în Ghibea, sau în Rama. ¹⁴ Și au trecut și au mers pe calea lor; și soarele a apus asupra lor pe când erau lângă Ghibea, care aparține lui Beniamin. ¹⁵ Și s-au abătut acolo, pentru a intra și a găzdui în Ghibea; și când a intrat, s-a așezat jos într-o stradă a cetății, fiindcă nimeni nu i-a primit în casa lui, ca să găzduiască. ¹⁶ Și, iată, un om bătrân venea de la lucrul său de la câmp, seara, care era de asemenea din muntele Efraim, și el locuia temporar în Ghibea; dar oamenii locului erau beniamiti. ¹⁷ Și când și-a ridicat ochii, a văzut pe bărbatul călător în strada cetății; și bătrânul a spus: Unde te duci și de unde vii? ¹⁸ Iar el i-a spus: Noi trecem din Betleem-Iuda spre latura muntelui lui Efraim; de acolo sunt eu; și am mers la Betleem-Iuda, dar acum merg la casa DOMNULUI; și nu este nimeni să mă primească în casă. ¹⁹ Noi avem deopotrivă paie și nutreț pentru măgarii noștri; și este pâine și vin de asemenea pentru mine și pentru roaba ta și pentru tânărul care este cu servitorii tăi, nu este lipsă de nimic. ²⁰ Și bătrânul a spus: Pace fie cu tine; totuși, să fie toate nevoile tale asupra mea; dar să nu rămâneți în stradă. ²¹ Astfel l-a adus în casa lui și a dat nutreț măgarilor; și și-au spălat picioarele și au mâncat și au băut. ²² Și pe când își veseleau inimile, iată, bărbații cetății, anumiți fi ai

lui Belial, au înconjurat casa și au bătut la ușă; și au vorbit bătrânului, stăpânul casei, spunând: Scoate afară pe bărbatul care a intrat în casa ta, ca să îl cunoaștem. ²³ Și bărbatul, stăpânul casei, a ieșit la ei și le-a spus: Nu, frații mei, nu, vă rog, nu vă purtați atât de stricat; văzând că acest bărbat a intrat în casa mea, nu faceți această nebunie. ²⁴ Iată, aici este fiica mea, o fecioară și concubina lui; pe ele le voi aduce acum afară, și umiliți-le și faceți cu ele ce vi se pare bine; dar acestui bărbat nu faceți un astfel de lucru nemernic. ²⁵ Dar bărbații nu au dorit să îi dea ascultare; astfel, bărbatul a luat pe concubina sa și a scos-o afară la ei; și ei au cunoscut-o și au abuzat-o toată noaptea până dimineța; și când se ivea dimineța, au lăsat-o să plece. ²⁶ Atunci femeia a venit către ziuă și a căzut la ușa casei omului, unde era domnul ei, până s-a luminat. ²⁷ Și domnul ei s-a ridicat dimineța și a deschis ușile casei și a ieșit afară să meargă pe calea sa; și, iată, femeia, concubina sa, era căzută la ușa casei și mâinile ei erau pe prag. ²⁸ Și el i-a spus: Sus și să mergem. Dar nimeni nu a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe un măgar și bărbatul s-a ridicat și s-a dus spre locul său. ²⁹ Și când a ajuns acasă, a luat un cuțit și a apucat pe concubina sa și a împărțit-o, după oasele ei, în douăsprezece bucăți și a trimis-o în toate ținuturile lui Israel. ³⁰ Și a fost astfel, că toți cei care au văzut au spus: Nu a mai fost o astfel de faptă și nici nu s-a mai văzut din ziua când copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului până în ziua aceasta; gândiți-vă la aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți.

20

¹ Atunci toți copiii lui Israel au ieșit și adunarea s-a strâns ca un singur om, de la Dan până la Beer-Șeba, cu țara Galaadului, la DOMNUL la Mițpa. ² Și mai marii întregului popor, din toate triburile lui Israel, s-au prezentat în adunarea poporului lui Dumnezeu, patru sute de mii de oameni pedestri care scoteau sabia. ³ (Și copiii lui Beniamin au auzit că copiii lui Israel s-au urcat la Mițpa.) Atunci copiii lui Israel au spus: Spuneți-ne, cum a fost această stricăciune? ⁴ Și levitul, soțul femeii care fusese ucisă, a răspuns și a zis: Sosisem la Ghibea, care aparține lui Beniamin, eu și concubina mea, ca să găzduiesc acolo. ⁵ Și bărbații din Ghibea s-au ridicat împotriva mea și noaptea au înconjurat de jur împrejur casa, din cauza mea, și s-au gândit să măucidă; și au forțat-o pe concubina mea, încât a murit. ⁶ Și am luat pe concubina mea și am tăiat-o în bucăți și am trimis-o în tot ținutul moștenirii lui Israel; fiindcă au lucrat o desfrânare și o nebunie în Israel. ⁷ Iată, voi sunteți toți copiii ai lui Israel, dați-vă aici părerea și sfatul. ⁸ Și tot poporul s-a ridicat ca un singur om, spunând: Niciunul dintre noi nu vom merge la cortul său și niciunul dintre noi nu se va întoarce la casa lui. ⁹ Ci acum, acesta va fi lucrul pe care îl vom face cu Ghibea: ne vom urca împotriva ei prin sorț. ¹⁰ Și vom lua zece bărbați din o sută din toate triburile lui Israel și o sută din o mie și o mie din zece mii, ca să aducă merinde pentru popor, ca să le facă, după ce ajung în Ghibea lui Beniamin, conform cu toată nebunia pe care au lucrat-o în Israel. ¹¹ Astfel, toți bărbații lui Israel s-au adunat împotriva cetății, uniți ca un singur om.

¹² Și triburile lui Israel au trimis oameni la tot tribul lui Benjamin, spunând: Ce stricăciune este aceasta care s-a făcut între voi? ¹³ Și acum, dați-ne pe bărbații aceia, pe copiii lui Belial, care sunt în Ghibea, ca să îi dăm la moarte și să îndepărtăm răul din Israel. Dar copiii lui Benjamin au refuzat să dea ascultare vocii fraților lor, copiii lui Israel. ¹⁴ Ci copiii lui Benjamin s-au adunat din cetăți la Ghibea, ca să iasă la bătălie cu copiii lui Israel. ¹⁵ Și copiii lui Benjamin din cetăți au fost numărați, în acel timp, douăzeci și șase de mii de bărbați care scoteau sabia, în afară de locuitorii din Ghibea, care au fost numărați șapte sute de bărbați aleși. ¹⁶ În tot acest popor erau șapte sute de bărbați aleși, stângaci, fiecare putea să tragă pietre cu praștia într-un fir de păr și să nu dea greș. ¹⁷ Și bărbații din Israel au fost numărați în afară de Benjamin, patru sute de mii de bărbați care scoteau sabia, toți aceștia erau bărbați de război. ¹⁸ Și copiii lui Israel s-au ridicat și s-au urcat la casa lui Dumnezeu și au cerut sfat de la Dumnezeu și au spus: Care dintre noi să se urce cel dintâi la bătălia împotriva copiilor lui Benjamin? Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce întâi. ¹⁹ Și copiii lui Israel s-au sculat dimineața și au așezat tabăra împotriva Ghibei. ²⁰ Și bărbații lui Israel au ieșit la bătălie împotriva lui Benjamin; și bărbații lui Israel s-au desfășurat să lupte împotriva lor, la Ghibea. ²¹ Și copiii lui Benjamin au ieșit din Ghibea și au culcat la pământ dintre israeliți, în ziua aceea, douăzeci și două de mii de bărbați. ²² Și poporul, bărbații lui Israel, s-au încurajat și din nou s-au desfășurat în locul în care se des-

fășuraseră în ziua întâi. ²³ (Și copiii lui Israel s-au urcat și au plâns înaintea DOMNULUI până seara; și au cerut sfat de la DOMNUL, spunând: Să mă mai urc la bătălie împotriva copiilor lui Beniamin, fratele meu? Și DOMNUL a spus: Urcă-te împotriva lui.) ²⁴ Și copiii lui Israel s-au apropiat a doua zi împotriva copiilor lui Beniamin. ²⁵ Și Beniamin a ieșit împotriva lor din Ghibea a doua zi și din nou au culcat la pământ dintre copiii lui Israel, optsprezece mii de bărbați; toți aceștia scoteau sabia. ²⁶ Atunci toți copiii lui Israel și tot poporul s-au urcat și au venit la casa lui Dumnezeu și au plâns și au șezut acolo înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea până seara și au oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI. ²⁷ Și copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, (deoarece chivotul legământului lui Dumnezeu era acolo în acele zile, ²⁸ Și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea înaintea lui în acele zile), spunând: Să mai ies încă la bătălie împotriva fiilor lui Beniamin, fratele meu, sau să încetez? Și DOMNUL a spus: Urcă-te, pentru că mâine îi voi da în mâna ta. ²⁹ Și Israel a pus pânditori în jurul Ghibei. ³⁰ Și, în a treia zi, copiii lui Israel s-au urcat împotriva fiilor lui Beniamin și s-au desfășurat împotriva Ghibei, ca și în celelalte dăți. ³¹ Și copiii lui Beniamin au ieșit împotriva poporului și au fost atrași departe de cetate; și au început să lovească în popor și săucidă, cam treizeci de bărbați din Israel, ca și în celelalte dăți, pe drumurile mari, dintre care unul duce la casa lui Dumnezeu, iar altul la Ghibea în câmpie. ³² Și copiii lui Beniamin au spus: Sunt doborâți

Înaintea noastră ca și întâia dată. Dar copiii lui Israel au spus: Să fugim și să îi atragem departe de cetate, la drumurile mari. ³³ Și toți bărbații lui Israel s-au ridicat din locul lor și s-au desfășurat la Baal-Tamar; și pânditorii lui Israel au ieșit din locul lor, din pajiștile Ghibei. ³⁴ Și au venit împotriva Ghibei zece mii de bărbați aleși din tot Israelul și bătălia a fost grea, dar ei nu știau că răul era aproape de ei. ³⁵ Și DOMNUL a lovit pe Benjamin înaintea lui Israel; și copiii lui Israel au culcat la pământ dintre beniamiti în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de bărbați; toți aceștia scoteau sabia. ³⁶ Astfel, copiii lui Benjamin au văzut că erau doborâți; fiindcă bărbații lui Israel au făcut loc beniamitilor, pentru că se încredeau în pânditorii pe care îi puseseră lângă Ghibea. ³⁷ Și pânditorii s-au grăbit și s-au năpustit asupra Ghibei; și pânditorii s-au apropiat și au lovit toată cetatea cu ascuțișul sabiei. ³⁸ Acum, era un semn anumit între bărbații lui Israel și pânditori, ca să înalțe o mare flacăra cu fum din cetate. ³⁹ Și după ce bărbații lui Israel se retrăseseră din bătălie, Benjamin a început să lovească și să ucidă dintre bărbații lui Israel cam treizeci de persoane, pentru că au spus: Într-adevăr sunt doborâți dinaintea noastră, ca în prima luptă. ⁴⁰ Dar când flacăra a început să se ridice din cetate ca un stâlp de fum, beniamitiții au privit înapoia lor și, iată, flacăra cetății se înălța la cer. ⁴¹ Și când bărbații lui Israel s-au întors din nou, bărbații lui Benjamin au fost uimiți, pentru că au văzut că răul venise peste ei. ⁴² De aceea și-au întors spatele dinaintea bărbaților lui Israel spre

calea pustiei, dar bătălia i-a ajuns; și pe cei care ieșeau din cetăți i-au culcat la pământ în mijlocul lor. ⁴³ Astfel i-au înconjurat pe beniamiți, de jur împrejur, și i-au urmărit și i-au călcat cu ușurință până spre Ghibea, înspre răsăritul soarelui. ⁴⁴ Și au căzut din Benjamin optsprezece mii de bărbați, toți aceștia erau războinici viteji. ⁴⁵ Și s-au întors și au fugit spre pustie la stânca Rimon și israeliții au strâns dintre ei cinci mii de bărbați la drumurile mari și i-au urmărit îndeaproape până la Ghideom și au ucis două mii de bărbați dintre ei. ⁴⁶ Astfel că toți cei care au căzut în acea zi din Benjamin au fost douăzeci și cinci de mii de bărbați care scoteau sabia; toți aceștia erau războinici viteji. ⁴⁷ Dar șase sute de bărbați s-au întors și au fugit în pustie la stânca Rimon și au rămas la stânca Rimon patru luni. ⁴⁸ Și bărbații lui Israel s-au întors din nou peste copiii lui Benjamin și i-au lovit cu ascuțișul sabiei, precum și pe oamenii din fiecare cetate și animalele și tot ce venea la mână; de asemenea au dat foc tuturor cetăților la care au ajuns.

21

¹ Și bărbații lui Israel juraseră în Mițpa, spunând: Niciunul dintre noi nu va da pe fiica sa de soție, lui Benjamin. ² Și poporul a venit la casa lui Dumnezeu și a rămas acolo până seara înaintea lui Dumnezeu; și și-au ridicat vocile și au plâns mult, ³ Și au spus: O, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat aceasta în Israel, ca să lipsească astăzi un trib din Israel? ⁴ Și s-a întâmplat a doua zi că poporul s-a sculat devreme și a zidit acolo un altar și au oferit ofrande arse și ofrande de

pace. ⁵ Și copiii lui Israel au spus: Cine dintre toate triburile lui Israel nu s-a urcat cu adunarea înaintea DOMNULUI? Pentru că făcuseră un mare jurământ referitor la cel care nu s-a urcat la DOMNUL la Mițpa, spunând: Cu siguranță va fi dat la moarte. ⁶ Și copiii lui Israel s-au pocăit pentru Benjamin, fratele lor, și au spus: Un trib este stârpit din Israel astăzi. ⁷ Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând că am jurat pe DOMNUL că nu le vom da dintre fiicele noastre, de soții? ⁸ Și au spus: Care dintre triburile lui Israel nu s-a urcat la Mițpa la DOMNUL? Și, iată, nimeni nu venise la tabără, la adunare, din Iabes-Galaad. ⁹ Fiindcă poporul a fost numărat și, iată, nu era acolo nimeni dintre locuitorii Iabes-Galaadului. ¹⁰ Și adunarea a trimis acolo douăsprezece mii de oameni dintre cei mai viteji și le-au poruncit, spunând: Duceți-vă și loviți cu ascuțișul sabiei pe locuitorii din Iabes-Galaad împreună cu femeii și copiii. ¹¹ Și acesta este lucrul pe care să îl faceți: Să nimiciți cu desăvârșire orice parte bărbătească și pe orice femeie care s-a culcat cu bărbat. ¹² Și au găsit printre locuitorii din Iabes-Galaad patru sute de fecioare tinere, care nu cunoscuseră bărbat și care nu s-au culcat cu parte bărbătească; și le-au adus în tabără la Șilo, care este în țara Canaanului. ¹³ Și întreaga adunare a trimis pe câțiva să vorbească copiilor lui Benjamin, care erau la stânca Rimon și să îi cheme pașnic. ¹⁴ Și Benjamin s-a întors în acel timp și ei le-au dat de soții pe acelea pe care le-au lăsat vii dintre femeile Iabes-Galaadului; și totuși nu le ajungeau. ¹⁵ Și poporul s-a pocăit pentru Benjamin, pentru că DOMNUL făcuse o spărtură

în triburile lui Israel. ¹⁶ Atunci bătrânii adunării au spus: Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând că femeile au fost nimicite din Beniamin? ¹⁷ Și au spus: Trebuie să fie o moștenire pentru cei scăpați din Beniamin, să nu fie nimicित un trib din Israel. ¹⁸ Totuși, nu putem să le dăm soții dintre fiicele noastre, căci copiii lui Israel au jurat, spunând: Blestemat fie cel care dă o soție lui Beniamin. ¹⁹ Atunci au spus: Iată, este o sărbătoare anuală a DOMNULUI în Șilo, într-un loc care este spre nord de Betel, spre est de drumul mare care urcă de la Betel la Sihem, și spre sud de Lebona. ²⁰ De aceea au poruncit copiilor lui Beniamin, spunând: Duceți-vă și pândiți în vii; ²¹ Și vedeți și, iată, dacă fetele din Șilo ies să danseze cu dansuri, atunci ieșiți dintre vii și fiecare bărbat să își prindă o soție dintre fiicele din Șilo și apoi duceți-vă în țara lui Beniamin. ²² Și dacă părinții lor sau frații lor vor veni la noi să se plângă, atunci le vom spune: Fiți binevoitori cu ei din cauza noastră; fiindcă în război nu i-am păstrat fiecărui bărbat soția, pentru că nu voi le-ați dat de data aceasta, ca să fiți vinovați. ²³ Și copiii lui Beniamin au făcut astfel și și-au prins soții, conform numărului lor, dintre cele care dansau, pe care le-au prins; și au mers și s-au întors la moștenirea lor și au reparat cetățile și au locuit în ele. ²⁴ Și copiii lui Israel au plecat de acolo în timpul acela, fiecare om la tribul său și la familia sa, și au ieșit de acolo fiecare la moștenirea sa. ²⁵ În acele zile nu era împărat în Israel; fiecare om făcea ceea ce era drept în ochii săi.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9